Nr. 93. Piątek 5 Kwietnia 1878. Rok 68

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cent. kilkorazowe po 5 ct. od miejsca jednego wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Carrefour de la Croix Rouge 2.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na Gazetę Lwowską wynosi za II kwartał w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za kwiecień i każdy następny miesiąc: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

W skutek postanowień układu między austryacką administracyą państwową a towarzystwem kolei żelaznej krakowsko-górnoszląskiej z dnia 30 kwietnia 1850 odbędzie się 15 kwietnia b. r. dwudzieste ósme losowanie wydanych w miejsce akcyj zakładowych tej kolei obligacyj — i dwudzieste dziewiąte losowanie akcyj pierwszeństwa tejże kolei w Wiedniu w przeznaczonej na to sali w bankowym gmachu przy Singerstrasse.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Z powodu ustania księgosuszu w Galicyi zniosło c. k. węgierskie ministerstwo handlu ograniczenie zaprowadzone według okólnika tutejszego z dnia 5 września 1877 l. 44607 co do przywozu i przewozu bydła i płodów zwierzęcych z Galicyi do krajów korony węgierskiej. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów dnia 30 marca 1878.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 5 kwietnia.

Znany memoryał hr. Andrassego z grudnia 1875, który jak wiadomo stanowił pierwszy akt wdania się Europy w sprawę chrześcian tureckich, nie osiągnął wytkniętego celu, ale autorowi swemu przyniósł później tryumf niemały. W rok bowiem od daty memoryału, po całorocznej walce między Turkami a powstańcami, Serbami i Czarnogórcami, a więc po długim rozlewie krwi, konferencya stambulska radząc długo nad sposobem ocalenia pokoju bez ujmy dla losu chrześcian tureckich uznała, że memoryał ten stanowił bardzo dobrą podstawę do uregulowania kwestyi wschodniej. Ale memoryał hr. Andrassego zastosowany był do stosunków, jakie panowały w r. 1875, gdy walka na półwyspie bałkańskim prowadzona, miała poniekąd charakter buntu agraryjnego. W czasie konferencyi stambulskiej weszły już w grę namiętności polityczne rozdmuchane przez panslawistyczną propagandę, więc memoryał hr. Andrassego nie mógł już wystarczyć. Z podobnym tryumfem spotka się może także i najświeższy pomysł hr. Andrassego, t. j. pomysł zwołania kongresu. Już dziś wznowioną bywa myśl zwołania kongresu tak głośno, że hr. Andrassy może sobie przypisać moralny tryumf. Oby tylko z winy obcej i ta myśl hr. Andrassego nie doczekała się zupełnej rehabilitacyi tak jak memoryał z r. 1875 w porze, gdy już straciła podstawę w stosunkach faktycznych, gdy wojna stanie się nieuniknioną koniecznością.

Podróż posła włoskiego przy dworze wiedeńskim, generała Robillanta do Rzymu i jego konferencye z obecnym włoskim ministrem-prezedentem Cairolim nie zwróciły na siebie uwagi wśród wielu ważniejszych nierównie wypadków, które w czasie tej podróży pochłaniały uwagę publiczną. Mianowicie pobyt generała Ignatiewa spychał wtedy wszystko na drugi plan, nie wyłączając nawet podróży generała Robillanta, którego nieobecność w Wiedniu, właśnie w tej porze podobno nie była obojętną dla wysłannika rossyjskiego rządu. Nic naturalniejszego, jak fakt, że poseł przy dworze jednego z pierwszych mocarstw europejskich, stanąwszy w stolicy własnego państwa, zgłosił się zaraz do ministra-prezydenta i z nim odbywał konferencye. W czasie najjałowszej stagnacyi politycznej i dyplomatycznej taki wypadek byłby zupełnie naturalnym, a dziś uważany być musi za konieczność. Co jednak stanowiło temat tych konferencyj, tego nie wiemy, bo tym razem sztuka podsłuchiwania rozmów poufnych przez dziurkę od klucza nie powiodła się rzymskim korespondentom. Muszą wyręczyć się fantazyą, ale ponieważ w tej chwili tak obfitującej w zmiany nagłe, niebezpieczną jest rzeczą stawiać z fantazyi zaczerpane kombinacye, więc rzymskie korespondencye są pisane z rozmyślną chwiejnością i niedokładnością. Że jednak w rozmowie generała Robillanta z Cairolim także i sprawa wschodnia została dotknięta, to także uważamy za rzecz zupełnie naturalną i dziwićby się należało właśnie w takim razie, gdyby kto utrzymywał, że nie było wzmianki o sprawie wschodniej. Włochy daleko więcej od Niemiec dbają o to, ażeby jako państwo pierwszorzędne, jako mocarstwo nie wychodziły z gry dyplomatycznej, nawet z pierwszego planu. Zanim Cairoli dostał się do steru, można było po nim spodziewać się wszelkich możliwych awantur: i ultraliberalnych i republikańskich i aneksyjnych. Obecnie jednak zapewniają źródła najwiarygodniejsze, że nowy minister-prezydent bynajmniej nie usprawiedliwia tych obaw. Choć posądzany o republikanizm powszechny, służy wiernie dynastyi, choć znany z skrajnego liberalizmu nie myśli ani wypierać Leona XIII z Watykanu ani znosić ustawy gwarancyjnej, choć wreszcie uważany zawsze przez aneksyonistów za swojego zwolennika, nie występuje na jaw z temi mrzonkami, lecz owszem w uprzedzający sposób zapewniał posła austryackiego, że życzy sobie utrzymania jak najprzyjaźniejszych stosunków z monarchią austryacko-węgierską. Jeżeli Cairoli był szczerym wobec posła austryackiego, to jego konferencye z Robillantem przestają być ciekawemi w znaczeniu niepokojącem. Nie ma powodu podejrzywać tej szczerości. Że Cairoli wzbudzał obawy na ławie poselskiej, z tego nie wynika, ażeby i teraz był niebezpiecznym. Fotel ministeryalny ma w całym świecie tę magiczną siłę, że poskramia skrajne natury i łagodzi ich zasady. Ażeby daleko nie szukać przykładu, wskażemy na poprzednika Cairolego, Depretisa. I Depretis uchodził za skrajnego polityka, dopóki zasiadał na krześle poselskiem, a gdy krzesło to zmienił na fotel ministeryalny, zmienił się sam tak dalece, że w krótkim czasie zaczęli go się wypierać jego koledzy parlamentarni. Jestto rzecz naturalna, że fotel ministeryalny, umożliwiający najdokładniejsze poznanie spraw, które posłom tylko w półświetle się przedstawiają, temperuje skrajne natury. Zresztą inną jest rola posła, zupełnie swobodnego w krytyce, a inna ministra odpowiedzialnego za każdy krok stanowczy nietylko wobec parlamentu lecz wobec kraju.

Znowu na biednej Turcyi, zamiast, jak w Petersburgu przed miesiącem zapewniano, na niebezpiecznej

Józef Balsamo.

Paryż, 22 marca.

II.

Marya Antonina przybywa do Tavernay z myślą uszczęśliwienia całej rodziny barona. Zaraz po powitaniu oświadcza, że pragnie widzieć jego córkę w liczbie swojego dworu, i życzy sobie, aby i ojciec towarzyszył im do Wersalu.

W chwili, kiedy dostojni przybysze zasiadają do śniadania, baron nadmienia o swoim nadzwyczajnym gościu, którego uważa za osobę tajemniczą i magika. Marya Antonina zaintrygowana rada poznać hr. Balsamo — i w ciągu rozmowy oświadcza mu, że pragnie wiedzieć, jaka będzie jej przyszłość? Balsamo wymija zapytania, a w końcu odpowiada, że czekają ją tragiczne nieszczęścia. Ale Marya Antonina pragnie jasnej odpowiedzi. Zapytuje, jaką śmiercią umrze? Balsamo wzbrania się odpowiedzieć na to zapytanie, ale pobudzony najprzód sarkazmem, a w końcu zniewolony stanowczym rozkazem, czyni zadość żądaniu. Zamiast jednak ustnej odpowiedzi, używa środka znanego w magii, stawia przed nią karafkę napełnioną wodą i każe jej wpatrywać się w nią. Zaledwo Marya Antonina zatrzymała na niej swój wzrok, krzyk przerażenia wydarł się z jej piersi i padła zemdlona.... W tej chwili Balsamo wysunął się z ogrodu i zniknął...

W trzecim i w czwartym obrazie poznajemy hrabinę Dubarry i dwór Ludwika XV. Hrabina znajduje się w niemałym kłopocie. Jest w wielkich łaskach u króla, ale nie dostąpiła jeszcze publicznego tryumfu, którym chlubiła się jej poprzedniczka, margrabina de Pompadour — to jest, nie była jeszcze prezentowaną na dworze królewskim. Ta prezentacya jest jej jedyną żądzą — a tem jej pilniej osiągnąć ten cel upragniony, że wie o planie ks. de Richelieu i o przybyciu panny de Tavernay.

Kobieta ta czuje, że wobec panny de Tavernay rola pokątnej kochanki królewskiej będzie dla niej nietylko upokorzającą, ale nawet zgubną, bo jakże zdoła, będąc oddaloną od dworu, zażegnać burzę i odwrócić grożące sobie niebezpieczeństwo? Prezentacya u dworu jest dla niej *une question de vie ou de mort.*

Król naznaczył już dzień prezentacyi. Tymczasem nieprzyjaciele pani Dubarry uorganizowali konspiracyę, aby rozbić rzecz całą. Jakaś mistyczna dłoń wrogich intrygantów najrozmaitsze przeszkody stawia w ostatniej chwili. Kiedy trzeba się już było ubierać, fryzyer, który miał utrefić jej włosy, nie przyszedł, nie przyniesiono nawet nowej sukni, którą zamówiła — zgoła spisek formalny. Ale Balsamo, który wie o wszystkiem, niweczy te plany, i pani Dubarry osiąga swój cel wymarzony.

Spytacie, co mogło skłonić tego magika i nieprzyjaciela monarchii do protegowania faworyty królewskiej? Oto zrobił on to w przekonaniu, że tryumf na dworze francuskim kobiety tego rodzaju będzie ciosem dla monarchii...

Prezentacya pani Dubarry odbywa się w salonie Bellony, którego drzwi wychodzą na sławną galeryę zwierciadlaną. Ex-Joasia Gomard, dziewczyna znana niedawno z niezwykłej uprzejmości dla cywilnych i wojskowych, przedstawiona jest córkom królewskim i Maryi Antoninie. *Malheureusement, c'est de l'histoire!...*

Piąty obraz przedstawia plac Ludwika XV, zapełniony tłumami ludu, czekającego na fajerwerk, który ma spłonąć *in gratiam* zaślubin następcy tronu z Maryą Antoniną. Rzecz naturalna, że ognie sztuczne nie mogą się obejść bez hrabiego Balsamo. Przekupieni przez niego puszkarze, wypuszczając race, zapalają niby przypadkiem skład pirotechnicznych przyborów. Nagle wszczyna się łoskot; deszcz siarczysty spada na głowy spektatorom. Tłok okropny, trwoga, istne piekło. Każdy próbuje ocalić życie ucieczką.... Balsamo liczył na to. I wszystko kończy się straszliwą katastrofą, hekatombą z ciał ludzkich.... Dowód oczywisty, że monarchia jest bezeceństwem!...

Szczęściem dla publiczności znajdującej się w teatrze, ogniste błyskawice nie trwają długo. Nastaje ciemność i jak raz w porę, księżyc wynurza z obłoków bladą twarz swoją dla oglądania trupów i pokaleczonych...

Panna de Tavernay znalazła się także z bratem swoim na placu podczas fajerwerku. W chwili popłochu tłum rozdzielił ich i biedna Andrea powalona na ziemię byłaby niechybnie padła ofiarą katastrofy, gdyby nie czuwał był nad nią Gilbert. Młody ten filozof szedł ciągle za nią niepostrzeżony. Kiedy Andrea znikła w tłumie, rzucił się w ślad za nią i pochwyciwszy w swoje ramiona, ruszył naprzód. Dobiegł aż do hotelu Crillon, ale przyciśnięty przez tłum do muru stracił przytomność. W chwili, kiedy ma już upaść na ziemię, zjawia się „nieprzyjaciel monarchii" hr. Balsamo, bierze z rąk jego na pół nieżywą Andreę i odwozi ją do domu jej ojca.

Po placu zasłanym trupami i rannymi, jak po pobojowisku uwijają się ludzie z kagańcami. Jakiś młody lekarz niepokaźny, z bladą twarzą i gorejącym wzrokiem opatruje rannych i rozkazuje swym towarzyszom, aby dawali pomoc tylko ofiarom z ludu. Co do arystokratów, mówi on, życie ich było ciągłem używaniem, *qu'ils s'arrangent avec la mort....*

Dzięki tej zasadzie „chrześciańskiej", Gilbert znaleziony między rannymi otrzymuje pomoc, a Filip de Tavernay choć ma rękę złamaną nie otrzymuje żadnej....

— Jak się nazywasz? — zapytuje Filip młodego lekarza, który odmawia mu pomocy dlatego, że jest szlachcicem.

— Marat.

Szósty obraz przenosi nas do małego Trianon, rezydencyi Maryi Antoniny, gdzie przebywa panna de Tavernay. Gilbert znajduje się tam także, a pani Dubarry wiedząc, że ten filozof *en herbe* zakochany jest szalenie w pannie de Tavernay, wyrobiła mu posadę, aby go zbliżyć do Andrei, w miłej nadziei, że prędzej czy później skompromituje on dumną szlachciankę, i uwolni ją od niebezpiecznej rywalki.

Jakoż owa pożądana chwila nadeszła — i tu właśnie zaczyna się akcya dramatyczna, na którą przez całych pięć obrazów czekaliśmy napróżno.

Gilbert chcąc poruszyć serce dumnej arystokratki, która okazuje mu zawsze niezasłużoną wzgardę, korzysta ze sposobnej chwili, aby jej oznajmić, że jedynie jego poświęceniu winna jest swoje ocalenie podczas katastrofy na placu Ludwika XV.

Panna de Tavernay, której omdlenie w chwili tego wypadku nie pozwoliło widzieć swego prawdziwego zbawcy, a wie tylko o tem, że odwiózł ją do ojca nie kto inny jak Balsamo, nie wierzy twierdzeniu Gilberta i zamiast uczucia wdzięczności, okazuje mu tem większą wzgardę, że w tej rozmowie zdradził się ze swoją miłością ku niej...

Tu następuje główna intryga, ale tak wstrętna i tak gorsząca, że ominąć ją musimy, kilku tylko słowy zbywając tę część dramatu. Intryga ta znaną jest tym, którzy czytali samą powieść starego Dumasa. W szalonej literaturze francuskiej jest ona ulubioną, a Féval *e tutti quanti* posługiwali się nią cią-

Anglii pofolguje sobie zapał Rossyi do stawienia *ultimatum*! Zdaje się bowiem, że Rossya nie zdoławszy przekonać sułtana argumentami o neutralności przymierza rossyjsko-tureckiego przeciw Anglii, zechce cel ten osiągnąć za pomocą pressyi albo w najlepszym razie sparaliżować wszelki wpływ Turcyi na przebieg nowej wojny przez zajęcie punktów, które po podpisaniu traktatu sanstefańskiego powinny być nietykalnemi. Byłoby to ciekawą rzeczą. jeżeliby Rossya najpierw czynem aprobowała zdanie, że traktat sanstefański nie ma prawnej mocy. Zajęcia bowiem kilku ważnych punktów tureckich nad Bosforem lub koło Dardanellów nie możnaby inaczej tłómaczyć jak tylko w ten sposób, że Rossya gwałci traktat przez siebie podyktowany albo uważa ten traktat za akt nieposiadający sankcyi prawnej. Pierwszy komentarz byłby nierównie niepomyślniejszy, przynajmniej w znaczeniu moralnem, niż drugi, bo mieści w sobie zarzut brutalnego nadużywania przewagi. W każdym razie jednak zapowiadane już od kilku dni zajęcie kilku punktów tureckiego terytoryum nie będzie krokiem pożytecznym dla Rossyi. Korzyści wojskowe ztąd odniesione nie dotrzymują równowagi niekorzyściom politycznym, z których najważniejszą jest to, że w takim razie Rossya przerzuciłaby się od razu na stanowisko formalnie wyzywające Anglię do wojny. Odkąd istnieje dyplomacya zawsze uważano to za jej główne zadanie w okresie przedwojennym, żeby rolę zaczepną spychała wobec świata na przeciwnika, choćby nawet notoryczną była niewinność tego przeciwnika. Im zręczniej czyni to dyplomacya, tem większą oddaje usługę państwu prowadzącemu wojnę, zwłaszcza wtedy, jeżeli jak n. p. teraz tak żywo wchodzi w grę sprawa aliansów. Ks. Bismarck od tego zaczynał swoje zwycięzkie kampanie, a ks. Bismarck ma przecież w Petersburgu opinię genialnie zręcznego i praktycznego polityka.

Rada państwa.

† **Wiedeń**, 3 kwietnia. *(Koresp. Gazety Lwowskiej)*. Obie Izby odbyły dziś jednocześnie posiedzenia. W Izbie wyższej krótko ułatwiono się z znaną ustawą, wyszła z inicyatywy Izby poselskiej, co do przekazania sprawy długu 80 milionowego deputacyom regnikolarnym. Komissya Izby wyższej do spraw ugody akceptuje pomysł Izby poselskiej, „bo ustawa ta nie przesądza o kwestyi prawa, a pod względem formalnym nie nasuwa się żadna wątpliwość“; czy jednak propozycya zawarta w ustawie daje nadzieję pomyślnego załatwienia sprawy, o tem zachowuje komisya najzupełniejsze milczenie, a pełna Izba także nie objawiła swojego pod tym względem zdania, przyjmując ustawę bez wszelkiej dyskusyi. W Izbie poselskiej skończono obrady nad ustawą kwaterunkową. Z rozlicznych poprawek wnoszonych podczas dyskusyi, utrzymała się tylko jedna, której nie sprzeciwiał się pan minister obrony krajowej; dwa wnioski p. Kamińskiego o podwyższenie wynagrodzeń za kwaterunek w koszarach podrzędnych i w domach prywatnych, nie ostały się wobec oppozycyi pana ministra obrony krajowej, z którego przemówienia pośrednio wynikało, że taka względność dla kwater prywatnych i w koszarach podrzędnych sprzeciwiałaby się celowi ustawy; jedynym bowiem celem jej jest nakłonienie gmin do budowania koszar wzorowych, wedle planów sporządzonych w ministerstwie, o których pan minister już dawniej wspominał. Prawda, że pan Kamiński z góry przedstawił był cel ten jako ułudny; minister jednak nie zapuszczał się w odpowiedzi swej w rozbiór kwestyi, czy cel ustawy ma widoki urzeczywistnienia; tylko w przywiedzionej przezeń liczbie $1^1/_2$ złotych, które skarb przeznacza rocznie na podwyższenie wynagrodzeń za kwaterunek w koszarach wzorowych, zdaje się spoczywać pewność tej rzeczy, pewność skutku pożądanego; te $1^1/_2$ miliona złotych mają być łagodnym naciskiem na gminy w celu budowania koszar wzorowych, w interesie tak samych gmin, jak i wojskowości. Ułatwiwszy się z ustawą kwaterunkową, przystąpi Izba poselska w piątek do dalszego ciągu przerwanych przed kilku miesiącami obrad nad reformą podatkową, mianowicie nad ustawą o osobistym podatku dochodowym. Ważny ten przedmiot może nie w porę teraz pojawia się na nowo na porządku dziennym. Izba znużona, ławy coraz gęstszemi świecą pustkami, a niebawem, zwłaszcza co do ław polskich, także pustki będą coraz większe. A jednak parlament tyle i tak ważnych ma jeszcze przed sobą spraw, że prezesowi może i trudny był wybór, którejby sprawie dać pierwszeństwo; przyjęta zaś metoda załatwiania przedewszystkiem spraw już rozpoczętych przemawiała za reformą podatkową. Jak długo jeszcze potrwają posiedzenia, zanim rozpoczną się wakacye wielkanocne, dotychczas niewiadomo; mówią, że do Wielkiego Czwartku, a same wakacye mają trwać tylko dwa tygodnie.

Posiedzenie Izby poselskiej zagaił prezes R e c h b a u e r o zwykłej porze.

Z spisu petycyj nas obchodzą: petycya jarosławskiej Rady powiatowej o zwolnienie gminnych kas pożyczkowych od podatku; petycya właścicieli ziemskich powiatu Tarnopolskiego o otworzenie w Tarnopolu filii Banku narodowego; petycya gminy Połoniczny pow. Kamioneckiego o niepozbawienie jej własnych gruntów i prawa pastwiska.

Przystępując do porządku dziennego, przekazuje Izba osobnej komisyi projekt o zmianie regulacyi podatku gruntowego, a komisyi stemplowej wniosek p. Rygera o przedłużenie prawomocności ustawy z d. 31 marca r. 1875 o zwolnieniu drobnych wykreśleń hipotecznych od stempli i opłat.

Następuje ciąg dalszy dyskusyi nad ustawą kwaterunkową.

Paragraf 25ty mówi o kwaterach dla osób pobierających gażę wojskową. — Po odrzuceniu obszernych poprawek pp. K r o n a w e t t e r a i P o r t u g a l l a przyjęto go bez zmiany.

Paragrafy 27 — 30 przyjęto bez dyskusyi. (Treści paragrafów uchwalonych bez dyskusyi nie podajemy, skoro niebawem poznamy całą ustawę w osobnym artykule.)

Paragraf 31 ustanawia wynagrodzenia za kwatery dla prostego żołnierza i dla konia stósownie do rodzaju kwatery.

P. K a m i ń s k i zabiera głos: Przyjąwszy § 23ci, przeniósłszy ciężary kwaterunkowe na królestwa i kraje, uszczęśliwiła je Rada państwa wekslem trasowanym *in bianco*. Wydaje mi się jednak rzeczą bardzo wątpliwą, czy sejmy krajowe weksel ten będą honorowały; w dwoistej zaś postaci mojej, którą wytknął mi pan minister obrony krajowej, nazywając mię osobą o dwu duszach, z powodu że jestem burmistrzem i posłem, nie mogę opędzić się obawie, iż gminy jak dotychczas, tak i nadal będą ponosiły cały ciężar kwaterunkowy. Konstytucya poręcza wprawdzie wszystkim krajom i mieszkańcom równy rozkład ciężarów publicznych; budżet wspólny w etacie kwaterunkowym mieści wprawdzie w sobie dowód oczywisty, że ciężar kwaterunkowy jest rzeczą państwa całego; ale na cóż konstytucya i na cóż ten dowód się przyda wobec odmi nnej uchwały Izby? Ciężar kwaterunkowy spada przeto na gminy, a stanie się tem więcej uciążliwym, ile że § 5ty ustawy niniejszej zawiera nowe a większe wymagania co do kwalifikacyi koszar. Wobec tego paragrafu koszary nierządowe zaledwie już będą mogły uchodzić za koszary właściwe i spadną do kategoryi koszar podrzędnych. Mam oto w ręku wykaz przymiotów, jakie wedle planu wydanego w drodze administracyjnej powinny posiadać koszary, aby uchodzić za koszary właściwe; wedle planu tego niemal wszystkie koszary gminne będą uznane za podrzędne, dla których — co rzecz główna — wyznacza ustawa wynagrodzenie minimalne. Niech zaś nikt się nie łudzi, iżby gminy bez subwencyj i bez zaliczek, jedynie dla otrzymania większego wynagrodzenia miały dopuszczać się tego zbytku, by budować koszary wedle wydanych przez rząd planów; niech nikt się nie łudzi, iżby gminy dały się złapać na te plewy, któremi wabi je komissya Izby, podnosząc, iż ustawa zapewnia za budowanie takich koszar wzorowych premię 3-procentową. Niema w Austryi zakładu finansowego, któryby udzielał pożyczek 3-procentowych; nawet Bank narodowy nie daje takich pożyczek. Nadzieja przeto zniewolenia gmin do budowania koszar wzorowych jest poprostu *fata morgana*, która się rozpłynie w wielkie nic. Wynagrodzenia przeto, jakie dostaną się gminom za kwatery dotychczasowe, będą zbyt szczupłe; ponieważ atoli wobec kłopotliwego pod względem finansowym położenia państwa nie myślę żądać od niego rzeczy zbyt wielkich, ograniczę się na żądaniach bardzo skromnych, wnosząc: zamiast wyznaczonego 1 centa za nocleg w koszarach podrzędnych (*Nothkaserne*) należy położyć 2 centy; zamiast 1 centa za kwaterę w domu prywatnym położyć $2^1/_2$ centa, a w razie wspólnego użytku kuchni zamiast $1^1/_2$ centa położyć $3^4/_{10}$ centa.

P. K r o n a w e t t e r wnosi, aby paragraf ten odesłano do komisyi celem przeobrażenia na zasadzie podwyższenia wynagrodzeń stosownie do cen mieszkań i t. p. po różnych krajach. — Wniosek ten nie zyskuje nawet dostatecznego poparcia.

P. W e i g e l: W własnem i kolegów moich imieniu muszę zwrócić się przeciw ostatniemu ustępowi paragrafu niniejszego, który powiada: „Pretensya raz nabyta tytułem wynagrodzenia z paragrafu niniejszego pozostaje nietknięta, chociażby w przyszłości większe były wymagania wojskowe.“ W tej formie ustęp ten nie jasno jest ustylizowany. Nie możemy przeto oprzeć się obawie, że możnaby go interpretować na niekorzyść gmin dających koszary i dostarczających potrzeby wojskowe. Możnaby bowiem brzmienie ustępu tego tak pojmować, jakoby nawet w razie większych w przyszłości wymagań wojska właściciel koszar nie miał prawa do większego wynagrodzenia od tego, które paragraf niniejszy przepisuje. To sprzeciwiałoby się słuszności i duchowi ustawy. Może zresztą tylko w niedokładnej znajomości języka niemieckiego przypuszczam, iż tak możnaby ustęp ten interpretować, ale jakkolwiekbądź, oświadczam, że ja i koledzy moi nie będziemy głosowali za tym ustępem, jeśli co najmniej nie otrzymamy od pana ministra wyjaśnienia zaspokajającego co do sposobu należytego pojmowania i praktykowania tego ustępu.

Minister obr. kraj. H o r s t: Co do wniosków pp. Kamińskiego i Kronawettera znów wypada mi sięgnąć do tego, com powiedział w dyskusyi ogólnej. Cóż jest celem ustawy? Nakłonić gminy do budowania koszar, a to koszar wedle wydanych przez rząd planów, za pomocą większego wynagrodzenia za inkwaterunek w takich koszarach wzorowych, na który to cel państwo ponosić będzie ofiary dochodzące sumy $1^1/_2$ miliona rocznie. Dla tego oświadczam się przeciw obu tym wnioskom, mającym na celu podwyższenie wynagrodzenia za inkwaterunek w innych koszarach i kwaterach prywatnych. Co się tyczy wątpliwości p. Weigla przyznaję, że na pierwszy rzut oka możnaby interpretować zakwestyonowany ustęp w sposób niekorzystny dla gmin, dla tego oświadczam, że nie taka jest myśl ustawy. Ustęp ten pojmować należy tak, że chociażby w przyszłości większe były wymagania wojskowe i chociażby budynek nie odpowiadał już tym większym wymaganiom, właściciel koszar nie utraci nic z praw nabytych co do wynagrodzenia przyznanego pierwotnie z paragrafu niniejszego. P. Weigel przeto wraz z kolegami swymi będzie pewnie uspokojony co do znaczenia tego ustępu.

P. W e i g e l: Po takiem oświadczeniu pana ministra ja i koledzy moi będziemy głosowali za zakwestyonowanym ustępem.

W głosowaniu upada wniosek Kamińskiego, paragraf 31 przyjęty bez zmiany.

Bez dyskusyi uchwalono §§. 32—41.

Do §. 42 wnosi p. P o r t u g a l l poprawkę, mającą na celu wykreślenie kilku wyrazów, które ograniczają przepis, że inkwaterunek przechodni powinien być zapowiedziany co najmniej 24 godzin przedtem. Minister obr. kraj. **H o r s t** sprzeciwia się poprawce, która też upada.

Bez dyskusyi uchwalono §. 43.

Do §§. 44 i 45 p. H a m m e r wnosi, aby bliżej określono temperaturę w przechodniej kwaterze i aby w kwaterze oficerskiej były dwa krzesła, a nie jedno. Wniosek odrzucono.

Paragraf 46ty powiada: Wynagrodzenie za pokój oficerski w kwaterunku przechodnim wynosić będzie w Wiedniu i w miejscowościach pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej klasy 35 ct. na dzień, w miejscowościach piątej, szóstej i siódmej klasy 26 ct., w wszystkich innych 14 ct.

P. K a m i ń s k i, jakkolwiek przeświadczony, że wniosek nie odniesie skutku, jednak ***honoris causa*** wnosi ze względu na ogólne podrożenie mieszkań i potrzeb mieszkalnych, aby zamiast tych przepisów, wziętych dosłownie z ustawy z r. 1851 położono wszędzie wynagrodzenie podwójne.

P. H e i l s b e r g wnosi, aby trzecią kategoryę miejscowości pomieścić pod drugą z zupełnem opuszczeniem wynagrodzenia 14-centowego.

Minister obr. kraj. H o r s t sprzeciwia się wnioskowi p. Kamińskiego; co do wniosku p. Heilsberga, pozostawia Izbie swobodną decyzyę.

W głosowaniu upada wniosek K a m i ń s k i e g o, utrzymuje się wniosek H e i l s b e r g a.

Bez dyskusyi uchwalono paragrafy 47 do 55.

Do ostatniego paragrafu (§ 56) wnosi p. K r o n a w e t t e r dodatek, aby co do sporów o wynagrodzenie służyła droga do sądu cywilnego. Polacy głosują za wnioskiem, który jednak upada.

Bez dyskusyi niemal, bo po odrzuceniu drobnej poprawki p. Kronawettera, uchwalono następnie ustawę o zaprowadzeniu ustawy powyższej.

Koniec posiedzenia o godz. $3^1/_4$ — Następne w piątek.

Na posiedzeniu Izby wyższej, które rozpoczęło się o godzinie $11^1/_2$, członek p. Ludwik hr. W o d z i c k i składa przyrzeczenie.

Fldmpor. K o l l e r: Ze względu na rychłe ukończenie obrad w Izbie poselskiej nad ustawą kwaterunkową wnoszę, aby Izba wyższa już dziś wybrała komissyę z 15 członków do wstępnych na tą ustawą narad.

Izba zgadza się na to.

---

gle. Richelieu zapomocą osobnego napoju usypia Andreę, aby ją wydać na łup rozpustnego króla... Z machinacyi tej bezecnej korzysta tymczasem nie król, ale Gilbert... O tem wszystkiem dowiadujemy się z ust.... samej panny Andrey, która w magnetycznem uspieniu badana przez hr. Balsamo, opowiada z naiwnością amerykańskiego *medium* swoją nocną przygodę i swoją hańbę.... Na jawie zaś całe to zajście dla Andrey jest tajemnicą..

W ósmym obrazie widzimy Gilberta przeobrażonego zupełnie. Z proletaryusza został szlachcicem i posiada grube pieniądze. Jest to dziełem hrabiego Balsamo, który na dobitkę proponuje panu de Tavernay, aby wydał swoją córkę za Gilberta. Brat Andrei zgadza się na tę kombinacyę dla ocalenia honoru swojej siostry — a baron daje zezwolenie powodowany interesem pieniężnym.

Gilbert pełen szczęścia i nadziei, oczekuje wyroku z ust swojej kochanki. Andrea odpowiada mu, że będąc znieważoną nie może być niczyją żoną, póki nie zemści się nad nikczemnikiem, który splamił jej honor.

— Uderz więc! — woła Gilbert, klękając przed nią.

Andrea porywa się z miejsca z dumą i oburzeniem, i woła w uniesieniu szlachetnego gniewu.

—Precz z moich oczu, duszo lokajska! Hańba zostaje przy tobie! *Je mettrai Dieu entre moi et les hommes!*

Gilbert odtrącony i zdeptany, odrzuca szpadę szlachcica, zostaje znowu plebejuszem, i przysięga zemstę arystokracyi i tronowi....

Oto w ogólności treść całego utworu.

Wszystkie typy, które autor wyprowadza na scenę, są wstrętne. Baron de Tavernay, nikczemnik; Richelieu, bezwstydny rufian; Ludwik XV, rodzaj starego satyra; Dubarry, cyniczna zalotnica, Balsamo, szarlatan, *une contrefaçon de voyant*; Andrea, typ kastowej kobiety, bez serca i bez sumienia; Nicolle, subretka, zepsuta, sprzedajna i podła; Gilbert, wstrętna karykatura ludowa. Jeden tylko Filip de Tavernay przedstawia typ szlachetny i sympatyczny, ale figuruje na trzecim dopiero planie.

W ośmiu obrazach tego dramatu dwie tylko sceny zasługują na pochwałę, ale jedynie pod względem czysto-dramatycznym. Żadna z nich jednak nie może zadowolić widza, który ma głębsze i szlachetniejsze pojęcie o zadaniach sceny....

Siódmy obraz najdoskonalszy pod względem scenicznego efektu, jest najgorszym pod względem estetycznego piękna i moralnej treści; z jego akcyi dramatycznej wydziela się tchnienie niezdrowe, brudzące myśl, tchnienie tem zaraźliwsze, że autor trzymając za firanką nieczyste fakta, zmusza słuchaczy do ich odgadywania....

Ostatnia scena Andrei z Gilbertem, nad którą unoszą się tutejsi krytycy, jest niezaprzeczenie bardzo efektowną — ale nie ma najmniejszej wartości etycznej — *c'est une declamation creuse et ridicule.*

Gdyby Andrea weszła w siebie choć chwilkę i dała do zrozumienia słuchaczom, że w nieszczęściu, które spadło na nią, widzi karę za niechrześcijańską wzgardę dla ludu, rozwiązanie tego rodzaju miałoby doniosłość etyczną, a odrzucenie ręki i serca Gilberta cechę szlachetną... Ale nie, panna de Tavernay, udrapowawszy się w tę samą pychę, za którą została ukarana, rozprawia o tem co zaszło jak doświadczona mężatka...

Gilbert nie wchodzi także w siebie, nie okazuje najmniejszej skruchy, najmniejszego żalu — nie widzi, że popełnił nikczemność. Jego deklamacya rewolucyjna jest głupia i śmieszna.

Szkoda tak pięknych dekoracyj, tak effektownej maszyneryi, szkoda tylu aksamitów i złotych haftów, szkoda w końcu... samego Dumasa...

TEODOR BOŃCZA.

Na porządku dziennym ustawa o przekazaniu sprawy długu 80-milionowego deputacyom regnikolarnym ku wynalezieniu sposobu ostatecznego tej sprawy załatwienia. — Uchwalono bez dyskusyi.

Po dokonaniu wyboru 15 członków do wspomnianej powyżej komisyj, w której skład wchodzi z Polaków książę Czartoryski, zamknięto posiedzenie o godzinie 12 minut 30. — Następne nie naznaczono.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Szanse wojny angielsko-rossyjskiej.)

Journal des Deb. rozbiera w dłuższym artykule szanse wojny między Anglią i Rossyą. Dziennik ten wychodzi z założenia, że Anglia liczy zanadto praktycznie i dla tego też nie zechce prawdopodobnie znieść wszystkich rezultatów i następstw kampanii rossyjsko-tureckiej ani też nie zechce przywracać kwestyi wschodniej do pierwotnego jej stanu. Anglia chce tylko doprowadzić do tego, ażeby nie sama Rossya według swego upodobania uregulowała kwestyę wschodnią na swoją korzyść, dla tego też nie uzna traktatu zawartego w San Stefano. „A jeżeli to jest celem Anglii, czy posiada ona środki do osiągnięcia takiego celu?“ „Tak jest,“ odpowiada na to pytanie dziennik paryski. Anglia nie ma zamiaru staczać walnych bitw, ani też nie zechce zdobywać fortec rossyjskich, ale całkiem inną drogą dojdzie do celu. Zniszczy ona Rossyę jej własną bronią: każe jej bowiem utrzymywać pod bronią olbrzymią armię tak długo, dopóki finanse rossyjskie nie będą całkiem zrujnowane, sama zaś nie będzie narażać się na dotkliwe straty. Ks. Bismarck miał powiedzieć: „Będziemy świadkami walki między wielorybem a słoniem“ Zdaje nam się, że wieloryb może bardzo wiele złego wyrządzić słoniowi. Wieloryb nie opuści oczywiście swego naturalnego żywiołu, ale zmusi swego przeciwnika do zajęcia pozycyi bardzo niewygodnej i do stania pod bronią przez czas nieokreślony. Wszystkie doniesienia ze Wschodu zgadzają się w tem że najrozmaitsze choroby epidemiczne głównie zaś tyfus wysypkowy, zdziesiątkowały armię rossyjską. A cóż się stanie z tą armią, gdy nastaną upały wiosenne i letnie? Rossya będzie musiała na pewnych punktach skoncentrować znaczną ilość wojska, ale nagromadzenie znacznej ilości ludzi na jednem miejscu nie może jej ujść bezkarnie. Koncentracye rozpoczęły się już na dobre i na każdym kroku natrafia Rossya na rozmaite przeszkody. Według ostatnich doniesień miała Rossya wezwać Serbów do zajęcia Sofii, swoje bowiem wojska chce ztamtąd wysłać na południe. Ale nietylko na wybrzeżach morza Marmora będą musieli Rossyanie ustawić znaczne zastępy zbrojne; Anglicy mając olbrzymią flotę wojenną, mogą równocześnie pojawić się u wszystkich wybrzeży rossyjskich, zjawią się oni niezawodnie u wybrzeży Bałtyku równie jak u wybrzeży morza Czarnego. Na tych to wybrzeżach będzie musiała Rossya ustawić i utrzymywać olbrzymią armię. Być może, że posiada jeszcze dość ludzi do uzupełnienia zdziesiątkowanych przez choroby szeregów. ale czy posiada dość pieniędzy i czy ma kredyt w celu ponownego napełnienia kas wojennych? Pieniądz i kredyt są najsłabszą stroną Rossyi a najsilniejszą stroną Anglii. Sprzymierzeńcem Anglii jest czas, nie będzie ona spieszyła się z wypowiedzeniem wojny Rossyi. przeciwnie, kłopot o wyszukanie powodów do wojny pozostawi samej Rossyi.

Według ostatnich doniesień telegraficznych namówili Rossyanie Turków do wezwania Anglików, ażeby wycofali swą flotę z morza Marmara. Podobna sommacya powtórzy się niezawodnie wkrótce, a Anglicy odpowiedzą na nią ponownie, że nie wypłyną z morza Marmara, dopóki Rossyanie nie ustąpią z pod Stambułu. Prędzej czy później, doprowadzi ta kłótnia do wojny, a wtedy pierwszym krokiem ze strony Anglików będzie usadowienie się w Gallipoli, ze strony zaś Rossyan zajęcie Stambułu, w celu opanowania europejskiego brzegu Bosforu. Rossyanie stoją już obecnie niedaleko Bulair ale między dwiema flotami angielskiemi, z których jedna zarzuciła kotwicę na północy, a druga na południu, długiego półwyspu Gallipoli. Wzięci we dwa ognie, nie zdołają się tam Rossyanie długo utrzymać. W Stambule i nad Bosforem będą mieli silniejsze stanowiska; ale Anglicy będą im tam ciągle grozili wylądowaniem, będą bez przerwy bombardowali stolicę, a jako panowie przeciwległego brzegu, będą ciągle niepokoić armię rossyjską stojącą na europejskim brzegu Bosforu. Łatwo przewidzieć, jakie będą następstwa, gdy Anglicy przeforsują Bosfor i gdy flota ich wpłynie na Czarne Morze. W pierwszej chwili zostanie Rossyanom przecięta komunikacya morska; następnie zajmą Anglicy Warnę i Burgas i ztąd przerwą Rossyanom komunikacyę lądową. Następnie zaczną Anglicy operować przeciw najbogatszym i najzasobniejszym wybrzeżom rossyjskim. Będą to pierwsze militarne czyny ze strony Anglii; bez wątpienia nastąpią one szybko po sobie, a dopiero potem rozpocznie się wojna, która z powodów na wstępie przytoczonych, trwać będzie długie lata. *Journal des Debats* nie sądzi, ażeby Rossya mogła uprzedzić Anglię, i zaatakować ją w Indyach. Ale co więcej, nawet w przyszłości nie będzie mogła Rossya uczynić tego, albowiem wszelkie jej zasoby będą wyczerpane na długie lata, tak, że o nowej kampanii w Azyi nie będzie mogła myśleć. „Nie znamy i nie widzimy — tak kończy poważny dziennik — owych środków zaczepnych lub obronnych, jakich zamierza użyć Rossya w razie wojny z Anglią, która przystępuje do dzieła z należytem przygotowaniem i dokona go z właściwą sobie wytrwałością. Pokonana przez Anglię będzie musiała Rossya uznać prawa mocarstw europejskich do wspólnego rozwiązania kwestyi obchodzącej wszystkich, a szczęśliwym zbiegiem okoliczności, powtarzającym się dość często w historyi, uratuje Anglia, broniąc swych własnych interesów, także interesa całej Europy i utrzyma pomiędzy narodami równowagę, zapewniającą im wolność.“

(Ruch powstańczy w Macedonii.)

Korespondent *National-Zeitung* pisze pod dniem 12 marca z Kateriny: „Ruch powszechny opanował całą Macedonię. Powstańcy obsadzili Olimp od Platomany aż do Verii. Są zaopatrzeni w szaspoty, które im sprzedały Prusy i w karabiny Martini'ego, o których nie wiem, zkąd pochodzą, gdyż o ile mi wiadomo, tylko Rossyanie i Turcy posiadają tę broń. Wsie są wyludnione, mężczyzni stoją pod bronią a ich rodziny znajdują się w klasztorze św. Dyonizego, który jest ufortyfikowany i zaopatrzony w cztery działa. Rząd prowizoryczny został ustanowiony w Litochori i wysłał dnia 3 marca proklamacyę do konsulów w Salonice, którzy reprezentują mocarstwa podpisane na traktacie paryskim. Litochori, siedlisko prowizorycznego rządu, liczy 300 domów i jest silnie ufortyfikowane. W ostatnim czasie wylądowało znowu 1000 ludzi a okręty tureckie nie stawiły najmniejszej przeszkody. Najbardziej na południe wysuniętym, przez powstańców obsadzonym punktem była Platomona; obecnie opuścili powstańcy tę miejscowość, ponieważ nie mogli jej bronić przeciw flocie tureckiej. Od Platomony do Litochori na przestrzeni 8 kilometrów nie ma żadnej innej przeszkody oprócz małej rzeki Ziliancy, która wypływa z Olimpu. San Theodoro leży u ujścia Litochori na lewym brzegu Ziliancy Pod względem militarnym położenie wsi Platomony i Litochori jest jednakowe, gdyż obie leżą tam, gdzie się schodzą stoki małego Olimpu z wielkim Olimpem, który stanowi ich linię odwrotową. Litochori jakkolwiek położone na bardzo nieurodzajnym gruncie, jest najbardziej zaludnioną miejscowością całej krainy. Bogactwo swe zawdzięcza obfitości *skuti* (konopi) i bliskości morza. Zakupuje ten artykuł i eksportuje je wprost zapomocą statków. Powyżej Litochori znajduje się najgłębsza kotlina Olimpu. Ztąd wypływa Vythos.

Na wysokości wielkiej szczeliny skalnej wznosi się klasztor San Dyonysios, który obecnie służy powstańcom za kryjówkę a ich rodzinom za schronienie. Do tego klasztoru prowadzi droga przez Malatheia. W trzy godziny można się dostać z tej wsi do folwarku Kaskala. Tutaj trzeba się rozstać z końmi a wziąć muły. Po upływie trzech godzin przybywa się do Hagios Dionysios, leżącego w wnętrzu szczeliny ujętej w dwie ściany skaliste, które, jak daleko oko sięga, pokryte są potężnemi sosnami. Drzewa te, mimo że mają nieraz przeszło 40 metrów wysokości, nie wydają się jednak wyższemi od mioteł. W dali tej zielonej otchłani wznoszą się szare masy murów klasztornych. Klasztor ten składa się z budynków stanowiących kwadrat z wewnętrznym gankiem arkadowym w około. W środku wznosi się bizantyński kościół ozdobiony pięciu kopułami. We wszystkich czasach święte to miejsce doznawało szczególnej czci i otrzymywało bogate dary. Klasztor San Dyonysios posiada dobra nawet w Rossyi i Mołdawii. Carowie posyłali mu regularnie bogate podarunki. W r 1828 kazali Turcy budynki wysadzić w powietrze. ponieważ zakonnicy zostawali w porozumieniu z kleftami. Ustawili w kościele beczki z prochem i podłożyli ogień. Mury były jednak zbyt silne i nie zostały uszkodzone, tylko dach wyleciał w powietrze a wewnątrz wszystko się spaliło. Dziesięciu mnichów jest właścicielami klasztoru i wszystkich jego posiadłości. Pomiędzy bogactwami klasztoru należy przedewszystkiem wymienić jego tartaki. Jest ich siedm czy ośm. Najwyższym z tych tartaków jest Christo Milo, w dwóch godzinach można się dostać do niego dnem kotliny. Tam trzeba zostawić muły i posługiwać się tylko nogami. Wspinanie się jest nadzwyczaj uciążliwe. Idąc stokiem Maurolongo dochodzi się po upływie czterech godzin do wyższego wierzchołka Olimpu. Tutaj nie ma już żadnej wegetacyi, znajdujesz się tu u wchodu do rozległego amfiteatru z szarych skał marmurowych: jest to szczyt Olimpu lub raczej jeden z jego szczytów. gdyż jest ich trzy. Na najwyższym — 2972 metrów — wznosi się mała kaplica poświęcona prorokowi Eliaszowi. Turcy ścigając kleftów, nie posunęli się nigdy za Mikromilo. Wątpię, czy i tym razem posuną się tak daleko.

Katerina jest główną kwaterą turecką; leży w środku równiny mającej w każdym kierunku 8 kilometrów szerokości, posiada bazar, biuro telegraficzne, meczet i około 500 domów, zamieszkanych po największej części przez Greków. Katerina jest nowem miastem; przed 25 laty liczyła dwa albo trzy domy. Tutaj mają się obecnie zebrać znaczne siły tureckie. Pięć batalionów przybywających z Monastyra zatrzymało się tymczasowo w Verii, 7 batalionów z Kumanowa jest już w drodze a częścią stanęło już nawet na miejscu, tak samo 8 batalionów z Mitrowicy; razem 20 batalionów. Chwilowo dowodzi nimi Assaf basza, ten sam który walemu z Pristiny, gdy ten go prosił o przysłanie dwóch batalionów dla przeszkodzenia rzezi chrześcijan, odpowiedział „Ja mam muzułmanów do walki przeciw giaurom a nie do ich obrony.“ Wielki to pijak, samo powołanie tego człowieka na dowódzcę wskazuje, jakie ma on do spełnienia zadanie, z którem z resztą Turcy bynajmniej się nie kryją. Zadaniem jego będzie palić i niszczyć. Wkrótce ma także przybyć z 8 batalionami Hafiz basza, który jest nieco bardziej ucywilizowany. Nie wiem, który z nich obejmie w końcu naczelne dowództwo. Równina katerińska była niegdyś widownią bitwy, która położyła koniec królestwu macedońskiemu i sławie falangi macedońskiej. Bitwa ta stanowi początek nowej epoki w taktyce militarnej. W bitwie tej lżejszy szyk bojowy odniósł zwycięstwo nad cięższym, stosunkowo lżejsza piechota rzymska odniosła tu zwycięstwo nad szesnastoszeregową falangą. Cała artylerya turecka składa się z sześciu dział. Piechota, złożona z mustehafizów i garstki redyfów, jest po największej części zaopatrzoną w przerobione karabiny Snidera. Rząd wysłał tu wielką liczbę baszybożuków i Czerkiesów ale bez koni. Przysłanie baszybożuków świadczy najlepiej o tem, jak Turcy chcą tu gospodarować. Wczoraj opanowali powstańcy wieś Kulindro, która liczy mniej więcej sto domów i jest rezydencyą greckiego despoty czyli arcybiskupa. Zabili dwóch zaptiów. Zaraz potem nadszedł z Saloniki batalion turecki i rozpoczął utarczkę, której rezultat nie jest mi jeszcze znany. W Volo oczekiwano wczoraj jeszcze tylko przybycia 15 batalionów z Konstantynopola, aby rozpocząć bombardowanie Makrynicy i innych stanowisk powstańców przez pancerniki tureckie. Kończę moją korespondencyę zapisaniem charakterystycznego faktu, który jasno wykazuje ostateczny cel interwencyi rossyjskiej. W Stanimako, wielkiej wsi, oddalonej 20 kilometrów od Filipopola, w punkcie środkowym ludności złożonej z 32.000 Greków, którzy używają jeszcze starogreckiego języka i są ludźmi godnymi szacunku, zażądali Bułgarzy usunięcia greckiego języka. Jest to plan z góry ułożony, gdyż zaraz po pierwszej przeprawie Rossyan przez Bałkan zamordowali Bułgarzy znaczną liczbę Greków i poodcinali im głowy; ułożyli je następnie wkoło a głowę nauczyciela położyli w środku wołając: „Dalej! ucz ich teraz swego pięknego języka.“

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły 300 zł. na odnowienie i wewnętrzne urządzenie rz. kat. kościoła w Rudkach, a 40 zł. na kościoł w Zakopanem.

= **Stypendyum.** Na przedstawienie Instytutu Staropigiańskiego nadało c. k. Namiestnictwo opróżnione stypendya z fundacyi Karoliny Glinieckiej w rocznej kwocie 105 zł. w. a. Dymytrowi Szawczynowi, słuchaczowi I roku praw na uniwersytecie lwowskim, sierocie po ubogim włościaninie w Starych Bohorodczanach, i Marjanowi Kochanowiczowi Turzańskiemu słuchaczowi IV roku praw na tymże uniwersytecie, sierocie po zmarłych w Turzem ubogich rodzicach.

— **Czternasty wykład** dla kobiet urządzony odbędzie się w sobotę w wielkiej sali ratuszowej po godzinie 4 po południu. Wykładać będzie p. Bolesław Baranowski „z geografii.“

— **Poranek artystyczny.** Na dochód ubogich akademików wszechnicy lwowskiej odbędzie się w niedzielę w południe w teatrze hr. Skarbka poranek artystyczno-muzykalny. Bogaty program tego poranka składać się będzie z dwóch części. Pierwszą zajmie cykl żywych obrazów z *Pana Tadeusza*, który obejmie wszystkie ważniejsze ustępy tej epopei. Obrazy te ułożone i przedstawione będą pod artystycznem kierownictwem znanego malarza Karola Młodnickiego przy łaskawym współudziale pani Bieńkowskiej i Kwiecińskiej i wielu amatorów i amatorek. Część drugą zajmie koncert pod kierownictwem Walerego Wysockiego, w którym część deklamacyjną objęła p. Ładnowska. Przerwy pomiędzy pojedynczemi obrazami wypełnią inne punkta koncertu. Nie wątpimy że zarówno szlachetny cel tego przedstawienia jak i sam program sprowadzi liczną publiczność na ten poranek.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Staremmieście z grupy gmin wiejskich rozpisano na dzień 9 maja bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Akademia umiejętności.** Dnia 20 marca odbyło się posiedzenia komisyi archeologicznej Przewodniczący prof. Łepkowski zagaił je uczczeniem ś. p. Mieczysława Potockiego, którego pamięć ściśle się wiąże z muzeum akademickiem przez dar światowida. Po załatwieniu spraw bieżących, między któremi projekt mapy archeologicznej województwa Płockiego (X. A. Brykczyńskiego i p. Gembarzewskiego) oraz udział komisyi archeologicznej w wystawie paryskiej, były przedmiotem dłuższych narad, dr. Kopernicki przedstawia i składa do zbiorów akademii w darze od Józefa Shejbala nóż krzemienny, znaleziony pod Sniatynem nad brzegiem Prutu. Następnie dr. Kopernicki zdawał sprawę o dalszych poszukiwaniach archeologicznych w Horodnicy nad Dniestrem z p. Wład. Przybysławskim dokonanych ubiegłego roku, w październiku. Na planie objaśnił położenie Horodnicy, oraz górującego nad nią obszernego grodziska, które było punktem środkowym licznych osad przedhistorycznych, odkrytych przez p. Przybysławskiego na gruntach rzeczonej wsi oraz sąsiednich: Patoczysk, Strzylcza i Probabina. Na tym planie okazał położenie 36 grobów starożytnych, odkrytych i zbadanych na gruntach wsi Horodnicy, oraz na cmentarzysku pogańskiem nad przeciwnym brzegiem Dniestru, na gruntach wsi Żeżawy, przyczem opisał dwa rodzaje grobów: płytowe, t. j. całe zbudowane z nieobrobionych płyt miejscowego piaskowca i podpłytowe, t. j. tylko przykryte rzeczonemi płytami, jedne od drugich bardzo wyraźnie i stale, jak dotąd. wyróżniające się rodzajem przedmiotów znajdowanych przy pogrzebanych tam szkieletach.

— **Statystyka policyjna.** W miesiącu marcu organa krakowskiej dyrekcyi policyi aresztowały osób 745. Z tych oddano sądom cywilno karnym 342, a mianowicie: za gwałt publiczny 1, za kradzież 117, za sprzeniewierzenie 5, za oszustwo 5, za pobicie, skaleczenie, i inne uszkodzenia ciała 4, za obrazę straży 7, za powrót z wydalenia 4, za spieszną jazdę 1, za zamiar uwiedzenia do nadużycia władzy urzędowej 1, za pozostawienie koni bez dozoru 2, za podrobienie dokumentu publicznego 1, za przestępstwo przeciw obyczajności publicznej 2, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 2, za grę hazardowną 2, za włóczęgostwo, żebranie nałogowe 103, za pijaństwo 85. Oddano magistratowi miasta Krakowa za żebranie, brak zatrudnienia, brak miejsca przytułku, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu itd 174. W szpitalu umieszczono 21. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, awantury itd. 208. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 59 osób, mianowicie: za przewinienia w służbie 41, za przekroczenie przepisów dorożkarskich 6, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 2.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu dyrektor dziennika *National* Ildefons Rousset, przeżywszy lat 61; w Neuenburgu szwajcarskim nestor komunardów francuskich Karol Beslay, który dobrowolnie udał się z Francyi na wygnanie, ponieważ po stłumieniu ruchów komuny w r. 1871 rząd francuski uwolnił go od oskarżenia jako tego, który uratował bank francuski z rąk powstańców.

— **Doktorka** w Mariabrunn, włościanka Hohenester, o której śmierci przed kilkoma dniami donieśliśmy, miała wspaniały pogrzeb, oprócz bowiem ludności okolicznej wzięło w nim udział wiele osób z Monachium i pacyentów zmarłej z najwyższych sfer towarzyskich. Księżna Fugger-Babenhausen przesłała na trumnę dwie różdżki palmowe, cesarzowa Elżbieta wieniec, a żona wielkiego księcia Konstantego telegram kondolencyjny na ręce siostry nieboszczki. Można z tego powziąć wyobrażenie o zaufaniu, jakie posiadała zmarła ta lekarka w siermiędze, dzięki swej istotnie fenomenalnej bystrości w odgadywaniu tajemnic przyrody, dla umiejętności dotąd nieprzystępnych. Jeden z korespondentów opowiada, że miał sposobność oglądania mnóstwa kosztownych pamiątek, jakie Amalia Hohenester otrzymała w upominku od licznych swych bardzo dostojnych częstokroć pacyentów. Znajdują się między niemi setki złotych i brylantowych krzyżów, medalionów, kolij, brazolet, pierścieni i t. p. Widział także listę gości, którzy już w ciągu zimy zapowiedzieli przyjazd swój do Mariabrunn na bieżący sezon, ażeby szukać pomocy Hohenestrowej. Samych Rossyan naliczył w tym spisie do ośmiuset, a pomiędzy nimi znajdował się generał Trepow, generał Todtleben i książe Imerytyński. Dodać należy, że zmarła lekarka pomimo widoków

świetnej nagrody od książęcych swych pacyentów, nigdy i pod żadnym warunkiem nie dawała im pierwszeństwe, jeżeli przed nimi zgłosili się do niej o radę ludzie ubodzy. Przyjmowała pacyentów swych bez względu na stan po kolei, według listy wpisowej, a dla ubogich była prawdziwą dobrodziejką.

— **Powodzie** od kilku dni nawiedzają znowu wiele okolic Krainy i Karyntyi. Ogromne obszary torfowisk w pobliżu Lublany przedstawiają się jak jedno jezioro. W górach ciągle jeszcze padają obfite śniegi.

— **Komitet wystawy** powszechnej w Paryżu uchwalił, że cena wstępu na plac wystawy w dni niedzielne aż do 30 czerwca, ma być taka sama jak w dni powszednie, zaś w miesiącach lipcu i sierpniu ma wynosić tylko 50 centimów t. j. pół franka. Wreszcie od 1 września aż do zamknięcia wystawy wstęp na wystawę w dni niedzielne będzie bezpłatny.

— **Przywódzca socyalistów** niemieckich i deputowany do rajchstagu berlińskiego Bebel, jak donosi *Figaro*, po odbyciu kary więzienia, na jaką był skazany przez sądy pruskie, przybył do Paryża, ażeby się tam osiedlić stale. Bebel jest z zawodu tokarzem, zamierza też w Paryżu założyć pracownię tokarską.

— **Z Watykanu.** Były prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, generał Grant, z małżonką swą i synem dnia 30 marca przyjmowany był przez papieża na osobnej audyencyi w takzwanej tronowej sali. Wprowadził ich kardynał arcybiskup nowojorski Mac Closkey wraz z wielkim podkomorzym papieskim msgrem Macchi. Jak donosi *Osserv. Romano* goście ci amerykańscy doznali ze strony Ojca św. nader uprzejmego przyjęcia a po skończonej audyencyi u papieża odwiedzili sekretarza stanu kardynała Franchi. — W skutek zgonu sędziwego kardynała Amata święte kollegium liczy obenie 5 kardynałów biskupów, 47 kardynałów kapłanów i 9 kardynałów dyakonów, wakuje więc 9 kapeluszy kardynalskich. Z 61 żyjących kardynałów trzej otrzymali purpurę od papieża Grzegorza XVI, mianowicie książę Schwarzenberg, liczący lat 69, ks. Asquini, liczący lat 76 i ks. Carafa di Traetto, arcybiskup Benewentu, liczący lat 73.

— **Na polu igrzysk** olimpijskich, jak donosi berliński *Staatsanz.* wykopano w ostatnich dniach znowu przy odsłanianiu muru byzantyńskiego po wschodniej stronie świątyni Jowisza, mnóstwo bronzowych przedmiotów z najdawniejszych epok kultury greckiej. Znajdują się między niemi różne wota dziękczynne w kształcie zwierząt, ważki z nazwiskiem *Zeus*, broń, naczynia i sprzęty. Oprócz tego wykopano dwa przedmioty mające większe znaczenie: bronzowy posążek przedstawiający postać niewieścią w nader charakterystycznym układzie, oraz szczątki dużego posągu kobiety z palonej gliny, jedyny okaz wyrobu w tym rodzaju z tak odległej epoki.

— **Pożar** zniszczył w tych dniach w miejscowości Bekes na Węgrzech 400 domów w ciągu kilku godzin.

— **Eksplozyc.** W Hoerzendorfie, w Karyntyi, dnia 29 marca wyleciała w powietrze stępa prochowa. Trzej robotnicy ponieśli ciężkie uszkodzenia.— W fabryce spirytualiów Ernesta Gütlinga na Porzeczu w Pradze, dnia 2 b. m. pękł kocioł parowy, w skutek czego budynek fabryczny uległ zniszczeniu, przyczem jedna osoba utraciła życie, a trzy doznały ciężkich uszkodzeń.

— **Krawego czynu** widownią było w tych dniach miasteczko Plaisance, we Francyi. Pewien były żuaw, obecnie inwalid, posprzeczawszy się z gospodarzem domu, w którym mieszka o czynsz, sprowadził komisyę sądową z trzech urzędników złożoną, dla rozpoznania sprawy. Kiedy ci z gospodarzem wychodzili już z domu, żuaw strzałami z karabinu powalił na ziemię wszystkich czterech, a nadto i żonę gospodarza. W końcu chciał sobie życie odebrać wystrzałem, lecz tylko zgruchotał sobie szczękę. Zdaje się, że dopuścił się tej zbrodni w przystępie szału.

— **Król murzyński** Menelik, władca Szoy w południowej Abisynii, przysłał w tych dniach do Rzymu poselstwo z upominkami dla króla włoskiego, dla papieża i dla rzymskiego Towarzystwa geograficznego. Król Humbert mianowicie otrzymał siodło ozdobione zwyczajem ludów afrykańskich, złotemi haftami i dzwonkami, kilka puharów i czarek z rogu, długą krzywą szablę z talarem Maryi Teresy na rękojeści (!) i w bogato haftowanej pochwie, dalej tarczę z rogu nosorożca, różną broń abisyńską i futra lamparcie, tygrysie z pantery. Papież dostał srebrny pastorał, a prezydent rzymskiego Towarzystwa geograficznego, komandor Corricuthi, dekoracyę orderu króla Menelika „Gwiazdy czci".

— **Wśród arystokracyi** angielskiej budzą się coraz żywsze sympatye dla kościoła katolickiego. Niedawno, jak donosiliśmy, przeszła na katolicyzm księżna Norfolk; w tych dniach zaś uczyniła to samo siostra jej, lady Marya Hastings Kirwin.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 4 kwietnia.)

(L) Nad wnioskami sekcyi III o urządzeniu i utrzymaniu drogi wiodącej do zakładu obłąkanych na Kulparkowie, wywiązała się bardzo długa dyskusya. Wydział krajowy wezwał miasto w r. z. ażeby własnym kosztem wynoszącym około 14.000 zł. zbudowało tę drogę. Rada miejska nie uznała tego obowiązku, jednak przez wzgląd na to, że droga prowadzi do zakładu krajowego, humanitarnego, uchwaliła dać tytułem subwencyi 2000 zł. Na tę odpowiedź reprezentacyi miejskiej wystosował Wydział krajowy „szorstkie" pismo do magistratu z kategorycznem wezwaniem ażeby miasto przystąpiło natychmiast do budowania tej drogi i ażeby wyznaczyło co roku 500 zł. na konserwacyę tej drogi, w przeciwnym bowiem razie postąpi sobie Wydział kraj. w myśl §§. 25 i 30 ust. kraj. to znaczy zmusi gminę do wykonania tej budowy. Wydział krajowy przytoczył, że miasto jest obowiązane do zbudowania drogi już z tego tytułu, iż jedna jej część ciągnie się przez terytoryum miejskie a druga część przez terytoryum gminy Kulparkowskiej, która, jak wiadomo, jest własnością Lwowa. Sprawa ta była rozpatrzoną przez komisyę prawniczą i sekcyę III i obie te instancye przyszły do rezultatu, że w najgorszym razie, nawet przy zastosowaniu §§. 25 i 30 ust. kraj., mogłaby gmina być zmuszoną do urządzenia i utrzymania drogi tylko na przestrzeni ciągnącej się przez terytoryum miejskie a na przestrzeni gminy Kulparkowskiej o tyle, o ile jako właścicielka obszaru dworskiego jest obowiązaną do utrzymania dobrej drogi gminnej. Ażeby jednak nie wywoływać drażliwych sporów proponuje sekcya III dać Wydziałowi krajowemu na budowę tej drogi tytułem jednorazowej subwencyi 3000 zł.

Po przemówieniach pp. Dobrzańskiego, Dąbrowskiego, Semilskiego i Zakra, uchwaliła Rada dać tytułem subwencyi jednorazowej 3000 zł. a na rekonstrukcyę uchwaliła nie wyznaczać żadnej kwoty. Po załatwieniu prośby p. Laudana, dzierżawcy folwarku Błotnia, załatwiła Rada ostatni przedmiot porządku dziennego t. j. wybór delegata do Rady zarządu fundacyi hr. Skarbka w miejsce dr. Semilskiego, który musiał złożyć mandat z powodu, iż został syndykiem tej fundacyi. Wybór wywołał bardzo ożywioną dyskussyę; przemawiało aż 11 mówców; mimo to nie osiągnięto żadnego rezultatu i odroczono wybór do następnego posiedzenia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Drobny przemysł rękodzielniczy.

VI.

Przemysł tkacki. Tkactwo ręczne jest jako przemysł domowy u nas najwięcej rozpowszechnione. Dawniej, dopóki wyroby maszynowe tańsze i dla oka powabniejsze, nie zaczęły rugować płócien i tkanin krajowych, był przemysł ten źródłem utrzymania licznych rodzin zwłaszcza w okolicach podkarpackich, gdzie gleba sprzyjała uprawie lnu i konopi a szczupłość gruntu urodzajnego przy dość gęstem zaludnieniu zmuszała mieszkańców trudnić się przemysłem. Gdy atoli przemysł ten pozostał na stopniu pierwiastkowym, gdy nikt się nie znalazł, ktoby wskazał nowe udoskonalone sposoby produkcyi i zaznajomił tkaczy z postępami w technice wyrabiania tkanin a zarazem dopomógł im do zaopatrzenia się w warstaty poprawnej konstrukcyi i lepsze narzędzia, ludność pozbawiona nauki i środków musiała doczekać się tego, że produkt jej pracy przemysłowej wyparty został coraz więcej z targowisk nawet krajowych, że dziś pracuje ze stratą i ubożeje.

Zaradzić temu stanowi, zwłaszcza że środki zaradcze są znane, bo wypróbowano je już w innych krajach przy takich samych stosunkach, — jest wdzięcznem zadaniem a nawet obowiązkiem publicznym. To też w reskrypcie c. k. ministerstwa handlu z dnia 14 grudnia 1873, który zawiera program dla czynności Rządu około dźwignięcia przemysłu rękodzielniczego w Galicyi, postawiono na pierwszym planie przemysł tkacki. P. Minister handlu wytknął tam w głównych zarysach drogę, którą Rząd postępować zamyśla, aby ożywić, udoskonalić i rozpowszechnić w Galicyi tę tak ważną gałęź przemysłu. Mimo to nie przekroczyły jeszcze dotychczas podejmowane w tym kierunku czynności stadyum przygotowania do właściwej akcyi. Skreślimy tu pokrótce te przygotowawcze czynności. Według wskazówek, których dostarczyła ankieta i Izba handlowo-przemysłowa, zwrócono naprzód uwagę na miasteczko Korczyn w powiecie Krośnienskim. W tej miejscowości zajmuje się przeszło 600 rodzin przemysłem tkackim; a praca tak jest podzieloną, że $^1/_5$ część tych rodzin wyrabia płótna zaś $^4/_5$ trudnią się przędzeniem, rozumie się tylko jako domowym przemysłem. Wyrabiają tam grube płótna z nici przędzonych na wrzeciądzu; serwety, obrusy, ręczniki a wyrób odznacza się trwałością i dla tego znajduje pokup w kraju. Tamtejsi tkacze przerabiają znaczną ilość materyału surowego, sam powiat Krośnieński dostarcza im rocznie 10.390 cent. lnu i 27.549 cent. konopi, lecz produkcya zmniejsza się coraz bardziej, z przyczyn wyżej przytoczonych, które sprawiają, że wyroby korczyńskie nie mogą wytrzymać co do ceny konkurencyi z towarem importowanym.

Gdy tak sprawdzono, że w Korczynie są wszystkie warunki rozwoju przemysłu tkackiego, zawiązało prezydyum namiestnictwa rokowania względem przyczynienia się gminy do kosztów założenia i utrzymania fachowej szkoły tkactwa w Korczynie. Gmina przyjęła tę propozycyę z radością i obowiązała się formalną uchwałą rady dostarczyć bezpłatnie na lat 5 lokalu na umieszczenie szkoły, opału, światła i usługi. Na podstawie tych wyników rokowań przedstawiono Ministerstwu handlu wniosek założenia i urządzenia szkoły tkactwa. Reskryptem z dnia 14 sierpnia 1877 odpowiedział p. Minister, że jakkolwiek uznaje możność i potrzebę założenia takiej szkoły w Korczynie, na razie nie może przystąpić do założenia tejże, ponieważ nie ma na to rozporządzalnego funduszu.

Nadto rozpatrzono stosunki przemysłu tkackiego w okolicy Glinian powiatu przemyślańskiego. Okazało się, że tam znajduje się około 120 rodzin trudniących się przemysłem tkackim jako domowym lecz w rozmiarach szczupłych a wyroby gliniańskie nie mają takiej wziętości jak korczyńskie. Warunki atoli do rozwoju tego przemysłu w Glinianach i w okolicy są dane, a gmina oświadczyła gotowość dostarczyć dla szkoły lokalu, opału, światła i usługi. Z wnioskiem założenia szkoły tkactwa w Glinianach nie zgodziło się Ministerstwo i oznajmiło, że stosunki miejscowe nie dozwalają przewidzieć skuteczności takiej szkoły.

Dalej rozpoznawano bliżej stosunki przemysłu tkackiego w Czortkowie i okolicy. W samym Czortkowie jest kilkanaście rodzin trudniących się przemysłem tkackim. Wyrabiają tam z przędzy, dostarczanej przez przedsiębiorców serwety, ręczniki, które znajdują odbyt do księstw naddunajskich. Gmina dla braku funduszów nie może przyczynić się do kosztów, lecz Wydział powiatowy oświadczył gotowość udzielać z funduszów powiatowych rocznie 500 złr. przez przeciąg lat 5. Sprawa ta nie jest jeszcze załatwiona.

⁑ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 23 marca do 30 marca.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9·50 do 11·— złr. Żyto 6.25 do 7·25 złr. Jęczmień 5·60 do 7·— złr. Owies 5·60 do 6.— złr. Hreczka —·— do —·— złr. Kukurudza zeszłoroczna 5·50 do 7·— złr. Kukurudza nowa 4·50 do 6·75 złr. Proso 6·75 do 7·— zł. Groch do gotowania 6.80 do 9·— złr. Groch pastewny 6·25 do 6·50 złr. Soczewica —·— do —·— złr. Fasola 9·— do 10·— złr. Bobik —·— do —·— złr. Wyka 4·50 do 5·— złr. Koniczyna najprzedniejsza 25·— do 50·— złr., przednia —·— do —·— złr., średnia —·— do —·— złr., poślednia —·— do —·— złr. Tymotka —·— do —·— złr. Anyż rossyjski —·— do —·— złr. Anyż płaski 34·— do 37·— złr. Kminek 42·— do 47·— złr. Rzepak zimowy 15·50 do 16.50 złr. Rzepak letni 13·50 do 13·75 złr. Rzepik zimowy —·— do —·— złr. Rzepik letni —.— do —·— złr. Lnianka 11·50 do 12·75 złr. Nasienie lniane 12·25 do 13·— złr. Nasienie konopne 8·— do 12·50 złr. Chmiel —.— do —·— złr. Spirytus gotowy 29·66 do 29·70 złr.

⁑ **Księgosusz.** Wedle doniesienia c. k. rządu krajowego dla Bukowiny z 21 marca b. r. do l. 2558 panuje księgosusz na Bukowinie jeszcze w Waszloutz, powiatu czerniowieckiego i w Waczkoutz, powiatu wiżnickiego.

÷ **Wiedeń,** 2 kwietnia. Na dzisiejszy targ na nierogaciznę spędzono towaru lekkiego 1189 szt., średniego 1280, ciężkiego 1127, razem 3596 sztuk, czyli o 498 sztuk więcej niż przed tygodniem. Mimo, że spęd liczniejszy w ostatnich czasach nigdy nie miał miejsca a targi bywały ospałe, dziś nawet tak obfita podaż nie stłumiła dosyć dobrej tendencyi; chociaż cząstka spędu pozostała bez kupca (szczególniej towaru lekkiego), ceny jednak utrzymały się w zupełności. Płacono: towar lekki 30—40, średni 40—46, ciężki 46—49 zł. za 100 kilo ż. w.

OSTATNIA POCZTA

Gabinet rossyjski zdecydował się niekąd odpowiedzieć na okólnik lorda Salisburyego. Uczynił to na razie w formie półurzędowej, komunikatem, umieszczonym w *Agence Russe*. Odpowiedź ta jest nieśmiała i wymijająca. Książę Gorczakow nie uważa okólnika bynajmniej za *ultimatum*, przeciwnie uważa go za wstęp do układów i z tego punktu widzenia poddaje krytyce! Rzadko doprawdy zdarza się być świadkiem tak gruntownej różnicy w zapatrywaniach o akcie, któremu niejasności i dwuznaczności z pewnością zarzucić nie można. Książę Gorczakow nie może nie wiedzieć, że to zapatrywanie jego jest zupełnie odosobnione; jeżeli mimo to występuje z niem na jaw, uważać to trzeba za dowód, że nie chce przypisywać okólnikowi angielskiemu znaczenia, jakie opinia całej Europy słusznie mu przypisuje. *Agence Russe* powiada, że okólnik mieści w sobie tylko krytykę, a nie zawiera żadnej propozycyi, dając tem do zrozumienia, że rząd rossyjski oczekuje jeszcze jakiejś propozycyi ze strony Anglii. Oczekiwanie to jest widocznie innego rodzaju niż owo, o którem pisał niedawno *Journal de St. Petersbourg*, że Rossya czekać będzie z bronią w ręku, czyli kto poważy się wydrzeć jej owoce zwycięztw. Kto oczekuje propozycyj, objawia tem samem skłonność do układów, gotowość dobrowolnych oświadczeń ze swej strony, które egzekucyę ze strony przeciwnika uczyniłyby zbyteczną.

Odpowiedź rossyjska zaznacza więc niewątpliwie zwrot w dotychczasowej polityce rossyjskiej wobec Anglii i Europy. Jest ona pierwszym krokiem wstecz, początkiem a raczej zapowiedzią ustępstw ze strony gabinetu rossyjskiego. Są zresztą inne jeszcze wskazówki takiej zmiany frontu. W. książę Mikołaj w rozmowie z korespondentem *Timesu* w San Stefano 2go b. m. oświadczył wyraźnie, że granice Bułgaryi mogłyby uledz zmianie w interesie innych mocarstw, ale nie dla zbogacenia Grecyi. W. książę wyraził się dalej, że car nie chciał brać Konstantynopola, ani też wypierać Turków z Europy, albo zmieniać *status quo* w Dardanellach i Bosforze. W. książę mniema, że sułtan pragnąłby widzieć Turcyę wolną tak od Rossyan jak i od Anglików. Jeżeliby flota angielska odpłynęła, natychmiast Rossyanie wsiedliby na okręta, ale w tej chwili jest niepodobieństwem oddać okręty przewozowe na łaskę floty angielskiej albo zrzec się obecnych stanowisk. W. książę spodziewa się, że skłonność cara do pokoju i rozum Anglików zdołają zapobiedz wojnie. W tych słowach tak wojowniczego do niedawna w. księcia nie podobna nie dostrzedz skłonności do pojednania a to na podstawie modyfikacyj trakt tu sanstefańskiego, w najważniejszych dla Rossyi postanowieniach co do granic przyszłej Bułgaryi. Postanowienia te, pamiętamy to wszyscy bardzo dobrze, przedstawiane były jako *noli me tangere*, jako rzecz nie mogąca ulegać dyskussyi. Drugą taką sprawą była retrocessya Bessarabii. Dzisiaj i ta „honorowa sprawa" nie uchodzi już za nietykalną. Inspirowany list petersburski berlińskiej *Post* powiada bowiem wyraźnie, że Rossya kwestyi Bessarabii nie uważałaby za *casum belli*, jeżeliby Austrya i Niemcy przeciw temu się oświadczyły. Błędnem jest także mniemanie, mówi ten list dalej, jakoby Rossya nie uznawała już traktatu paryskiego. Przeciwnie, uznaje go ona zawsze jako punkt wyjścia każdego nowego układu. Owoż pokazuje się nagle, że nie masz punktu w traktacie sanstefańskim, którby nie mógł być zmienionym w drodze układu. Należy tylko postawić „propozycyę" a wszystko da się jeszcze odmienić. *Qualis mutatio rerum!*

O rezultacie układów między Rossyą a Portą na wypadek wojny rossyjsko-angielskiej trudno coś pewnego powiedzieć. Najsprzeczniejsze pogłoski obiegają o tem, najprawdopodobniejszem jest, że dotychczas Porta nie powzięła jeszcze decyzyi. Podczas gdy dzisiejszy telegram nasz mówi o blizkiem zwycięstwie wpływu rosssyjskiego, *St. Pet. Wied.* na zasadzie otrzymanego listu z Konstantynopola ostrzegają rząd, aby nie ufał w pokojowe usposobienie Turcyi, ponieważ „wiarołomna Porta" zostaje widocznie w tajemnych stosunkach z Anglią i przy pierwszej sposobności nie będzie się wahała zdradzić Rossyi, nie krępując się bynajmniej zawartym z nią pokojem.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 4 kwietnia. *Polit. Corr.* otrzymała pod wczorajszą datą wiadomości z Konstantynopola, według

których nastąpić ma wkrótce w pałacu sułtańskim zwrot na korzyść Rossyi. Wpływy angielskie zdają się ulegać wpływom rossyjskim. Ta zmiana zapatrywań Sułtana objawi się prawdopodobnie w rychłej zmianie ministerstwa. Reuf basza zostać ma prezydentem gabinetu na miejsce Vefika baszy. Osman basza, który powrócił z niewoli jako nader stanowczy zwolennik rossyjskiego przymierza, ma zostać ministrem wojny.

Z Bukaresztu donoszą do *Polit. Corr.*, że bawiący w Wiedniu prezes gabinetu rumuńskiego Bratiano ma udać się w missyi także do Berlina. Komissya obu Izb rumuńskich pracuje nad redakcyą protestu przeciw traktatowi sanstefańskiemu. Protest ten przesłany będzie mocarstwom. Twierdza widdyńska nie otrzyma załogi serbskiej.

Berlin, 4 kwietnia. Niemiecka flota pancerna odpłynie w początku maja, jak mówią 6 maja, na Wschód.

W stanie choroby cesarza przebieg jest normalny, pomyślny. Jednakże cesarz nie może jeszcze wychodzić z pokoju.

Paryż, 4 kwietnia. Zakazany został przywóz żywego bydła z Austro-Węgier. Mięso może być przywożone.

Petersburg, 4 kwietnia. Pogłoska, jakoby minister finansów Reutern podał się do dymisyi. została zaprzeczoną ze strony najlepiej poinformowanej. Równie zmyśloną ma być wiadomość, jakoby landwera rossyjska powołana została pod broń na 13 b. m. O ponownej podróży generała Ignatiewa do Wiednia nic tu niewiadomo.

Konstantynopol, 4 kwietnia. Obóz turecki w Maslak został silnie obwarowany i wysłano tam nowe wojska. Siły wojskowe w Konstantynopolu i jego okolicy podzielone zostały na cztery korpusy. Z San Stefano wysyłają Rossyanie do Odessy wielu chorych żołnierzy. Rossyjskie wojska skierowane zostały ku Saros.

Londyn, 4 kwietnia. W Izbie gmin Northcote zaznacza, że niedobor wynosić będzie 5,300.000 i proponuje podwyższenie podatku dochodowego o 2 *pence*, cła od tytoniu o 4 *pence* na funcie i podwyższenie podatku od psów, przez co uzyska się 3,750.000. Resztę 1,550.000 przenieść należy na następny rok budżetowy.

Ateny, 4 kwietnia. Powstańcy cofnęli się ku granicy. Włoskie i angielskie okręty otrzymały polecenie, aby zabrały rodziny zagrożone. Amerykański okręt *Marion* odpłynął ze Smyrny do Volo. Eskadra Hobarta baszy odpłynęła z Volo w niewiadomym celu.

Zwłok korespondenta *Timesa* nie odszukano.

Wiedeń, 5 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Według wiadomości, które tu nadeszły na Tryest, rząd angielski w Indyach zarządził rozmaite środki wojskowe. Z pięciu głównych stacyj wojskowych indyjskich Kahupur, Miroet, Kapti, Sikandarabad i Danlatabad wymaszerowały już zmobilizowane garnizony. Wojska indyjskie zaczynają się wyprawiać do Europy. Kilka okrętów transportowych odpłynęło już z Bombaju z wojskiem do Malty. Oddziały, które się udają do Europy, zaopatrzone są w baterye górskie.

Peszt, 5 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszem posiedzeniu w sejmie węgierskim przyszło do entuzyastycznej owacyi dla Anglii. Przy sposobności wzmianki o Anglii w toku rozpraw, cała Izba zagrzmiała okrzykiem: *Elien Anglia!*

Pester Lloyd donosi, że wszystkie przygotowania, potrzebne do mobilizacyi armii austryacko-węgierskiej są prawie zupełnie ukończone.

Rzym, 5 kwietnia. *Avvenire* donosi, że w południe d. 4 b. m. odbyła się nadzwyczajna narada ministrów, która badała stan kwestyi wschodniej. Jakkolwiek przeważało zdanie, aby Włochy na wypadek wojny angielsko-rossyjskiej zachowały ścisłą neutralność — mimo to uznano za rzecz konieczną zarządzić pewne środki ostrożności co do wojennej marynarki i armii.

Londyn, 5 kwietnia. Do Portmout nadszedł wczoraj rozkaz admiralicyi, aby statki transportowe *Euphrates* i *Crocodile* w przeciągu 48 godzin były gotowe do czynnej służby i do przewozu wojsk.

Londyn 5 kwietnia. W Izbie niższej Northcote mówiąc o budżecie, oświadczył, że potrzeba będzie zażądać w Izbach kredytu uzupełniającego w sumie 1,500.000 funtów szterlingów. Minister wyraża nadzieję. że w razie gdyby potrzeba było ponosić ofiary, kraj ponieść je będzie w stanie; „pozwalamy sobie żywić otuchę, że byliśmy roztropnymi i to wcześnie roztropnymi“.

Office Reuter donosi z Teheranu pod wczorajszą datą, że Szach dnia 3 b. m. odjechał na Tyflis do Europy.

Londyn, 5 kwietnia. Dalsze części ogłoszonej świeżo korespondencyi dyplomatycznej obejmują:

1) Depeszę lorda Russel, ambasadora w Berlinie, do Derbyego z uwiadomieniem, że książe Bismarck oświadczył, iż nie weźmie udziału w konferencyi, jeżeli od niej usunie się Anglia. Kongres, któryby miał na celu rewizyę europejskiego prawa, nie da się pomyśleć bez Anglii.

2) Depeszę Elliota, ambasadora w Wiedniu do Derbyego, z doniesieniem, że ks. Gorczakow oświadczył agentowi rumuńskiemu Ghika, iż Rossya mimo wszelkiego wrzasku jest zdecydowaną nie przekładać kongresowi kwestyi retrocessyi Bessarabii, i że nie będzie nawet o niej mówić, gdyby ją wniosło inne mocarstwo. Rossya o kwestyę tę rokować będzie tylko z Rumunią, a jeżeli Rumunia nie ustąpi dobrowolnie, to przemocą zajmie Bessarabię. Rumunia mimo tej groźby wzbrania się odstąpić Bessarabię.

3) Depeszę Elliota do Markiza Salisbury, według której ks. Gorczakow dnia 3 b. m. oświadczył rumuńskiemu agentowi w Petersburgu, że jeśli Rumunia protestować i, oponować będzie przeciw artykułowi VIII traktatu san-stefańskiego, który to artykuł zastrzega komunikacyę między Rossyą a armią rossyjską w Bułgaryi przez Rumunię — to cesarz rossyjski rozkaże obsadzić swem wojskiem Rumunię i rozbroić armię rumuńską. Na zarzut rumuńskiego agenta, że Rossya powinna się była z Rumunią a nie z Turcyą porozumieć o przemarsz swoich wojsk, odpowiedział ks. Gorczakow: „Nie chcieliśmy w skutek waszego zachowania się mieć z wami nic do czynienia. Rossya żąda swobodnego przemarszu przez Rumunię — a Rumunia niech oświadczy kategorycznie, czy zechce protestować przeciw temu artykułowi.“

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 4 kwietnia 1878, godz. 2, min. 34. Losy kredytowe 159·50, Węg. akcye kredyt 193·—, Akcye anglo-austr. 91·50, Akcye banku Union 56·50, Akcye kolei Karola Ludwika 240·—, Akcye kolei północnej 194·75, Akcye kolei południowej 68·50, Akcye kolei Alföld 110·—, Akcye kolei Elżbiety 162·—, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 119·50 Akcye kolei węg. północno-wschodniej 107·25, Akcye kolei Rudolfa 112·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg. oblig. państw w złocie 64·—, Galic. oblig. indemn. 83·80, Losy z r. 1864 134·—, Akcye kolei siedmiogrodzkiej 99·50, Akcye banku obrotowego 94·—, Losy tureckie 12·80, Akcye kolei węg.-galic. 88·—, Akcye kolei państwowej 245·—, Akcye banku związkowego 70·—, Rubel papierowy 1·17½, Węgierskie losy 76·75, Mark niem. 60·30, Węgierska renta —·—. Usposobienie osłabione.

Wiedeń, dnia 5go kwietnia, godzina 10 minut 46. Akcye kredytowe 208·50, Anglo-Austr. 92·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 241·25, południowa —·—, Rubel papierowy 1·17¼ Gal. listy zastawn. —·—, Gal. listy indemnizacyjne —·—, Gal. bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleonsdor 9·78.— Usposobienie silne.

Odpowiedzialny redaktor Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 5 kwietnia 1878 godz. 7 rano.

Barometr 736.56 mm. Psychrometr suchy 7.0°C. Psychrometr wilgotny 5.6°C. Prężność pary 6.0mm. Wilgoć 79%. Zachmurzenie 6. Wiatr S. Ozon 8. Opad w mm z ostatnich 24 godzin. — Temperatura powietrza +5.6°R. Barometr idzie w górę.

Przyjechali do Lwowa

dnia 5 kwietnia

Hotel George'a.

Pp. F. hr. Potulicki z Glinian. E. Oczosalski z Rusiatycz. W. Brandt z Derebrzyna. M. B. Russ z Pragi.

Hotel Europejski.

Pp. A. br. Falkenheim z Kokutkowic, W. Płocki z Jasła. T. Żurowski z Bereska.

Hotel Angielski.

Pp. W. Aulich z Łacka. K. Younga z Zapałowa. M. Pietrzycki z Łanek,

Hotel Warszawski.

P. M. Fellner z Czerniowiec.

Hotel Kuhna.

Pp. J. Stanek z Wiszeki. F. Nowakowski z Magierowa.

Hotel Krakowski.

Pp. Dr. E. Schulz z Kurowic. A. Letowski z Wiednia. Z. Medwecki z Zegestowa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. M. hr. Komarnicki do Horpina. Dr. A. Frühling do Tarnopola. Dr. R. Schmidt do Tarnopola. M. Lenartowicz do Horodenki. W. Onyszkiewicz do Zborowa. H. Malinowski do Jarocina. K. Zadurowicz na Bukowinę.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: o godzinie 5 minut 30 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 9 m. 25 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 10 min. 35 przed południem (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny): o godz. 10 min. 33 wieczór (pociąg pospieszny): o godz. 3 min. 25 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min 43 po południu (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk (na dworzec w Podzamczu): o godzinie 2 minut 54 rano (pociąg osobowy); o godzinie 3 min. 8 po południu pociąg mięszany);

Z Czerniowiec: o godzinie 9 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny), o godzinie 3 minut 40 rano (pociąg mięszany); o godzinie 2 minut 50 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Podwołoczysk: (z Podzamcza): o godz. 11 minut 4 wieczór (pociąg osobowy); o godzinie 12 minut 11 w południe (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): o godzinie 6 minut 3 rano (pociąg nr. 1);

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 me. 20 w Lwowie.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1878.

		płacą (waluta austr.) zł. ct.	żądają (waluta austr.) zł. ct.
1. Akcye za sztukę.	bez kupona		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.		239 —	242 —
Kol. lwow.-czer.-jas. 200 zł. m. k.		118 —	120 —
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.		241 —	244 —
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.		216 —	220 —
2. Listy zast. za 100 zł.	bez kupona bieżącego		
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.		84 50	85 25
„ „ „ 4% „		79 25	80 —
„ „ „ 5% okresowe		84 50	86 25
Banku hip. galic. 6% w. a.		89 35	90 20
Listy dłużne. Z. kr. wł. 6% w. a.		92 —	93 25
3. Listy dłużne za 100 zł.			
Ogóln. roln. kr. d. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.		90 25	91 30
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.		— —	— —
„ „ 6% w. a. w 30 lat.		— —	— —
4. Oblig. za 100 zł.			
Indemniz. gali. 5% m. k.		83 75	84 75
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.		89 50	91 —
5. Losy Miasta Krakowa		14 —	15 50
„ „ Stanisławowa		20 —	22 —
6. Monety.			
Dukat holenderski		5 64	5 74
Dukat cesarski		5 68	5 78
Napoleondor		9 76	9 85
Półimperyał		9 85	10 —
Rubel rossyjski srebrny		1 77	1 87
„ „ papierowy		1 17½	1 19½
100 marek niemieckich		59 75	60 75
Srebro		106 50	108 50
Kupony w srebrze		106 —	108 —

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 2 kwietnia 1878.

	płacą.	żądają.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot.		
maj-listopad	60.6·	60.75
luty-sierpień	60.65	60.80
Jednolity dług Państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	64.75	64.90
kwiecień-październik	64.75	64.90
Losy z roku 1839 całe	315.—	317.—
„ „ 1839 piąta część 0%	315.—	317.—
„ „ 1854 po 250 złr.	107.25	107.75
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	110.75	111.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	119.—	119.50
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	135.—	135.50
„ „ 1864 po 50 złr.	134.—	134.50
Renty Como po 42 lir. aus.	24.—	25.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5%	141.—	141.50
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	100.—	100.15
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	72.50	72.65
2. Obligacye indemn. 5% za 100 złr.		
Czech	103.50	—.—
Bukowiny	81.60	82.—
Galicyi	83.75	84.25
Niższej Austryi	104.—	104.50
Siedmiogrodu	75.40	75.80
Węgier	77.75	78.25
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	—.—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 190	93.75	94.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	223.—	223.25
Niższo-austr. tow. eskont po 500 zł.	725.—	730.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. hndl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 zł.	797.—	799.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	367.—	368.—
Kol. Cesarzow. Elżbiety po 200 zł. m. k.	163.50	164.50
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w srbr.	—.—	—.—
Półn. kolej po 1000 zł.	1960.—	1970.—
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	242.25	242.75
Lwow. Czern. kolei po 300 zł. w. a. w sr,	119.—	120.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	248.—	248.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	68.50	69.—
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w sr	89.50	90.50
5. Listy zast. losowane		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla	90.—	91.—
Galicyi i Bukowiny, w 15 l. 6%	107.—	107.50
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	90.—	92.—
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	95.—	95.50
„ „ „ „ „ w 20 „ 7%	87.25	—.—
„ „ „ „ „ w 36 „ 5%	78.—	78.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	84.25	84.75
„ „ „ po 5%		
„ „ „ po 5% w 37 latach zwrotne	84.25	84.75
	89.—	89.50
Gal. banku hipot. po 5%	92.—	92.50
Gal. zakł. kred. włość. po 5%	—.—	—
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
„ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	94.—	94.50
Węg. tow. ziem. po 5½%	85.—	—.—
„ po 5%		
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	69.50	69.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w sr.)	—.—	—.—
a 300 zł. 5% w srebr.	101.50	102.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	97.50	—.—
100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	101.25	101.75
„ „ „ II. emisyi	98.75	99.25
„ „ „ III. „	97.—	97.50
„ „ „ IV. „		
Kol. Lwow.-Czer.-Jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze z r. 1866	77.75	78.25
z r. 1867	77.50	77.75
z r. 1868	70.—	71.—
z r. 1872	67.50	68.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	65.50	66.—
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w. a.	160.25	160.50
Clarego po 40 zł. m. k.	29.50	30.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.	95.—	95.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	15.50	16.25
Losy miasta Krakowa	14.75	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	29.25	29.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.25	28.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	38.25	38.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	28.75	29.25
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. wa.	20.50	21.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ 50 zł m. k.	61.—	63.—
Waldsteina po 20 zł. m. m.	22.75	23.25
Windischgrätza po 20 zł m. k.	25.75	26.25
Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. n. p.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.75	121.90
Paryż za 100 fr.	48.50	48.60
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.73.—	5.75.—
„ pełnej wagi	5.73.—	5.75.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.74.50	9.75.50
Rossyjski imperyał	11.99.—	12.02.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	106.60	106.75

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

z dnia 4 kwietnia 1[illegible]

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	30
„ „ „ w srebrze	64	45
Renta w złocie	72	—
Losy pożyczki z roku 1860	110	—
Akcye banku wiedeńskiego	794	—
„ „ kredytowego	207	50
Londyn	122	35
Srebro	106	65
Napoleondor	9	79½
Dukat cesarski men	5	77
100 marek niemieckich	60	30

(1886 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14530. W celu wykonania budowli konserwacyjnych w latach 1878, 1879 i 1880 na gościńcu państwowym podtatrzańskim, w sekcyi drogowej „Gorlice" w Nowo-Sądeckim okręgu budowniczym, odbędzie się na dniu 16 kwietnia 1878 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Nowym Sączu ponowna licytacya na podstawie pisemnych ofert.

Suma fiskalna robót w r. 1878 wykonać się mających wynosi 1200 zł. $4^1/_2$ ct.

Plany, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych, jak niemniej ogólne i szczegółowe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5 pr. od sumy fiskalnej, z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale i literami, przed oznaczonym terminem a w dniu licytacyi najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 30 marca 1878.

(1895 3—3) **Konkurs.** L. 6213.

na posady c. k. ekspedyentów pocztowych:

1. Gajach wyżnych w powiecie drohobyckim zakontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z poborami: płacy 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 250 zł. rocznie za utrzymywanie pieszego posłańca do każdego z pocztą przez tę miejscowość przechodzącego pociągu.

2. w Podbużu w powiecie drochobyckim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 300 zł. z poborami płacy 300 zł. ryczałtu kancelaryjnego 80 zł. i ryczałtu 1000 zł. rocznie za utrzymywanie jazd posłańczych do Sambora i napowrót.

3. w Grodzisku w powiecie łancuckim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z poborami płacy 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i ryczałtu 360 zł. rocznie za utrzymywanie posłańca pieszego do Żołyni i na powrót.

Podania o pierwsze dwie posady należy w przeciągu czterech o ostatnią posadę zaś w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. krajowej Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 1 kwietnia 1878.

(1883 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6341. C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach, ogłasza, że w sprawie Eliasza Nussbauma przeciw Michałowi Duda o zapłacenie 30 złr. z pn. odbędzie się w sali sądowej w dniach 22 maja, 26 czerwca i 31 lipca 1878 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 132/136 w Hussakowie położonej, Michała Dudy własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania i wyżej zaś na trzecim terminie za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 125 zł. zakład 20 zł. a. w.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Niżankowice dnia 31 sierpnia 1877.

(1875 3—3) **Edykt.**

L. 7644. C. k. sąd krajowy w Krakowie jako instancya konkursowa ogłasza, iż stałym zarządcą masy upadłości Elki Luftig w Chrzanowie adw. Dr. Ludwik Myszkowski w Chrzanowie, zaś tegoż zastępca Abraham Schenker z Chrzanowa ustanowionymi zostali.

Kraków dnia 15 marca 1878.

(1766 3—3) **Edykt.**

L. 4048. Samborski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, niewiadomego co do życia i miejsca pobytu pana Antoniego Barącz a względnie niewiadomych z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobierców tegoż, że pan Maryan Wacław dw. im. Mazaraki dnia 8 marca 1878 do l. 4048 wniósł pozew przeciw nim o wykreślenie prawa zastawu sumy 4.666 zł. pols. na częściach dóbr Witwica i Roztoczki dom. 61 pag. 3 i 2 n. 3 i 4 on. ciężącej wraz z adnotacyą detaksacyi dom. 61 pag. 3 i 11 n. 6 i 14 on. i że pozew ten doręczono ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi adw. Dr. Kohnowi, którego zastępcę mianowano p. adw. Dr. Pawlińskiego do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach.

Sambor dnia 12 marca 1878.

(1889 3—3) **Edykt.** L. 15933.

Lwowski c. k. sąd krajowy z powodu wniesionej d. 24 b. m. do l. 15933. prośby galic. towarzystwa kredyt. ziemskiego we Lwowie przeciw p. Henrykowi Komarowi, właścicielowi dóbr Ostrow szlachecki z przyległ. o dozwolenie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr Ostrów szlachecki z Komarowem na zaspokojenie wierzytelności proszącego towarzystwa w sumach 7066 złr. $39^1/_2$ ct. i 3567 złr. w. a. z pn. ustanawia dla dłużnika Henryka Komara obecnie z miejsca pobytu niewiadomego kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Goreckiego z substytucyą p. adw. dr. Gajewskiego a doręczając jednocześnie uchwałę w załatwieniu powyższej prośby wydaną ustanowionemu p. kuratorowi, o tem nieobecnego dłużnika przez niniejszy edykt zawiadamia.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 27 marca 1878.

(1765 3—3) **Edykt.**

L. 3785. Samborski c. k. sąd obwodowy zawiadamia p. Antoniego Poletyło z życia i miejsca pobytu niewiadomego. a względnie tegoż z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że p. Maryan Wacław dw. im. Mazaraki dnia 4 marca 1878 do l, 3785 przeciw nim wniósł pozew o wykreślenie prawa zastawu sumy 6000 złp. oprócz procentów i kary konwencyonalnej na częściach dóbr Witwica i Roztoczki dom. 61 pag. 3 i 1 n. i 3 on. ciążącego i że pozew ten doręczono ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi adwokatowi dr. Kohnowi którego zastępcą mianowano adwokata dr. Pawlińskiego do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach.

Sambor dnia 5 marca 1878.

(1879 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 9031. Na rzecz Herscha Heimera pto. 57 złr. 20 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 11 kwietnia, 9 maja i 13 czerwca 1878 o 10 godzinie przed południem licytacya realności Ilka Boyczuka w Pasiecznie pod l. 72 położonej na 232 złr. a. w. oszacowanej.

Wadyum 23 złr. 20 ct.

Z c. k. sądu powiatowego

Nadwórna dnia 16 stycznia 1878.

(1809 2—3) **Edykt.**

L. 5925. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości. że w celu zaspokojenia sumy 10000 zł. z przynależytościami nakazem zapłaty z dnia 27 marca 1874 l. 7767 Dawidowi Glassowi od Jerzego br. Rosenberg Lipińskiego przyznanej odbędzie się w dniu 27 czerwca 1878 i w dniu 29 lipca 1878, każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym gmachu sądowym przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dóbr Płaza z przyległościami Nieporaz i Oblaszki l. k. 10 w powiecie Chrzanowskim położonych, Jerzego br. Rosenberg Lipińskiego własnością będących pod następującemi warunkami:

1. Przedmiotem sprzedaży będą dobra Płaza z przyległościami Nieporaz i Oblaszki i z wszelkimi prawnemi przynależytościami z wyłączeniem jednak części lasów w przestrzeni 41 morgów 1207 kwadr. sążni lasu numerami parcel 1624. 2453, 2445, 2446, 2556, 2597, 2598, 737 i 738 oznaczonej, którą wedle ks. gł. gm. XI. Kościelec vol. nov. 1 pag. 550 poz 11 haer. gmina Płaza ekwiwalent za zniesione w lasach dworskich użytki otrzymała, tudzież części lasu w przestrzeni 5 morgów 388 kwadr. sążni lasu, którą wedle tejże pozycyi gmina Nieporaz za takież użytki otrzymała a w reszcie z otrzymaniem ograniczeń w poz. 1 i 2 rubryki ograniczeń własności wymienionych.

2. Cenę wywołania powyższych dóbr stanowi ich wartość szacunkowa w kwocie 120628 zł 28 ct. sądownie wypośrodkowanej i za tę jedynie cenę lub wyżej takowej sprzedane będą powyższe dobra na ustanowionych pierwszych dwóch terminach.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomienie otrzymują Jerzy br. Rosenberg Lipiński, Dawid Glass, oraz wszyscy wierzyciele hipoteczni, tudzież c. k. Urząd podatkowo zbiorowy w Krakowie, nakoniec wszyscy wierzyciele, którzyby po dniu 27 lutego 1878 prawo zastawu na dobrach Płaza uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna na czas doręczoną nie została, do rąk kuratora adw. Dr. Faustyna Jakubowskiego z substytucyą adw. Dr. Wędrychowskiego i przez edykta.

Kraków dnia 15 marca 1878.

(1876 2—3) **Edykt.**

L. 29. C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie niniejszem do publicznej wiadomości podaje, że w celu zaspokojenia sumy 100 zł. z pn. przez Dawida Sperber przeciw Onufremu Nikieforokowi Petra wywalczonej, przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużnika pod nr. k. 150 w Rudnikach położonej, na dniu 14 maja 1878 o godzinie 10 przed południem w sądzie jako na 4 terminie za jakąkolwiekbądź cenę także niżej ceny szacunowej przedsięwziętą zostanie.

Realność ta sprzedaną zostanie hurtem i bez gwarancyi za podaną w protokole do l. 5554 przestrzeń.

Cenę wywoławczą stanowi cena szacunkowa 320 zł. w. a.

Dalsze warunki licytacyi w sądowej registraturze przejrzane być mogą.

Zabłotów 13 czerwca 1876.

(1767 3—3) **Edykt.**

L. 3701. Samborski c. k. sąd obwodowy, zawiadamia J. W. książąt Swiatopełk Czetwertyńskich a w szczególności księcia Michała Swiatopełk Czetwertyńskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a względnie ich z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że p. Marjan Wacław dw. im. Mazaraki dnia 2 marca 1877 do l. 3701 wniósł przeciw nim pozew o extabulacyę prawa dzierżawy ze stanu biernego części dóbr Roztoczki Dom. 61 pag. 37 n. 1 on. i Dom. 61 pag. 9 i Dom. 61 pag. 1 n. 1 on zaintabulowanego i że pozew ten doręczono ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi abw. dr. Kohnowi (którego zastępcą mianowano adw. dr. Pawlińskiego) do wniesienia pisemnej obrony w 90 dniach.

Sambor dnia 5 marca 1878.

(1902) **Obwieszczenie.**

L. 1659. Tutejsza komisya hipoteczna rozpocznie dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy Hryniowa na miejscu w Hryniowie dnia 8 kwietnia 1878 o godzinie 9 przed południem.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

C. k. sąd powiatowy.

Bóbrka dnia 1 kwietnia 1878.

(1807 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1633. Dobromilski sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 3 maja 1878 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną będzie przymusowa sprzedaż realności Hrycia i Maryi Łazur w Przedzielnicy pod l. k. 79 położonej na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Stein w kwocie 83 złr. 20 ct. w. a. z ceną wywołania 600 a wadyum 60 zł. w. a. Warunki wolno jest w registraturze przeglądnąć. Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Jędrzeja Grabowskiego z Dobromila.

Dobromil dnia 25 lutego 1878.

(1908 1—3) **Edykt.**

L. 9365. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Wolfa Topp 54 zł. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna licytacya realności Jakuba i Maryi Woźniaków bez Nr. na placu dawnej realności Nr. 405 w Podhajcach należącym dnia 16 maja, 13 czerwca i 18 lipca 1878 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta przynajmniej za, zas na trzecim i niżej ceny szacunkowej 90 zł. pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 29 zł. resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Podhajce dnia 30 stycznia 1878.

(1836 1—3) **Edykt.**

L. 6014. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Wasylowi Hołowanicz w kwocie 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 10 kwietnia, 15 maja i 13 czerwca 1878 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika pod Nr. 34/43 w Jabłonce wyżnej położonej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej; zaś na trzecim także poniżej tej.

Cena wywołania 200 zł. wadyum 20 zł.

Resztę warunków można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Turka dnia 27 stycznia 1878.

(1927 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 430. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku czyni wiadomem, że celem zaspokojenia wywalczonej przez Leibę Margulesa przeciwko Osefowi Hrycyskow także Leszenty zwanym, pretensyi w kwocie 16 zł. 70 z. p. egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod nr. 24 w Tokarni położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w drodze publicznej licytacyi na dniu 25 kwietnia, 23 maja i 27 czerwca 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem się odbędzie.

Cena wywołania wynosi 160 złr., wadyum 16 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania i warunki licytacyjne wolno każdemu przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Bukowsko dnia 10 marca 1878.

(1928 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3736. C. k. sąd powiatowy w Rudkach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia ogólnego roln. kred zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 900 zł. z pn. odbędzie się w budynku sądowym w dniach 24 kwietnia, 27 maja i 26 czerwca 1878 każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 102 w Kupnowicach nowych położonej Filipa Wendel własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2100 zł., wadyum 210 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach będzie ta realnośc jedynie za cenę szacunkową lub powyżej takowej, przy trzecim zaś terminie także poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Reszta warunkow licytacyjnych jako też wyciąg tabularny może być w registraturze przejrzany.

Rudki dnia 25 lutego 1878.

(1934 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 169. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi w zabudowaniu sądowem dnia 8 kwietnia, 6 maja i 17 czerwca 1878 każdym razem o godzinie 10 przed południem, celem ściągnięcia dla Izaaka Lejbowicza wierzytelności 65 złr. w. a. z pn. przymusową licytacyjną sprzedaż realności w Rymanowie pod l. k. 299 położonej. dłużników Antoniego i Katarzyny Dąbrowskich własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 200 złr. w. a., wadyum zaś 10 prc. taksowej.

Reszta warunków, tudzież akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

Rymanów 12 marca 1878.

(1937 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4068. Dnia 13 maja 1878, dnia 3 czerwca 1878 i dnia 18 czerwca 1878, zawsze o godz. 11 rano sprzedaną zostanie w sądzie tutejszym realność włościańska na 400 złr. a. w. oceniona w Hołem rawskiem pod l. k. 48 położona ciała tabularnego niestanowiąca, własna Kościa Tanczyn, w drodze publicznej licytacyi celem ściągnięcia pretensyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 196 zł. w. a.

Zakład wynosi 40 złr. a. w.

Chęć kupienia mający zechce przejrzeć warunki licytacyjne w sądzie tutejszym, o stanie zaległych podatków wiadomość zasiągnąć w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym.

C. k. sąd powiatowy.

Rawa dnia 30 grudnia 1877.

(1940) **Erkenntnisse.**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien in Strafsachen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 21 (richtig 12) der Zeitschrift „Der Socialist" vom 21 März 1878, unter der Aufschrift „Wochenschau, Dämon Lotto" enthaltenen Feuilletonartikels das Vergehen der Aufwiegelung nach § 300 St. G. jener aber in derselben Zeitschrift unter der Rubrik „Social-politische-Rundschau" enthaltenen, mit den Worten „Aus Rußland brachte" beginnenden mit den Worten „zur Warnung dienen lassen" schließenden Correspondenz das Vergehen nach § 305 S. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, den 27 März 1878.

Weittenhiller m. p.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 11 März 1878, Zl. 4917, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels „O vychovani narodnim" in der Zeitschrift „Delnické Listy" Nr. 11 vom 6 März begründet den Thatbestand des im § 65 a St. G. und Art. II. des Gesetzes vom 17 December 1862 bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und des Vergehens nach § 302 St. G. und der Inhalt des Artikels „Loterie" den Thatbestand des Verbrechens nach § 65 a St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge Beschlusses vom 18 März 1878, Z. 7793, zu Recht erkannt:

In der Zeitschrift „Organisace" Nr. 8 vom 15 März 1878 begründet der Inhalt des Artikels „18 brezen 1871" den Thatbestand des Vergehens nach § 305 St. G. und der Inhalt des unter der Rubrik „Noticky" abgedruckten Artikels, beginnend mit „S Vladami..." bis „... spatne" den Thatbestand des Verbrechens nach § 65 a St. Ges. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Statsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 22 März 1878, Zl. 8201, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels „Pan Andrasy vyhral na delegacich sedesat milionu" in der Zeitschrift „Kolinske Noviny" Nr. 22 vom 20 März 1878 begründet den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

(1804 1—3) Z. 930.

Kundmachung.

Lieferung von fertigen Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, im Wege der allgemeinen Konkurrenz.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtigt für das Jahr 1878 die Lieferung der nachstehend spezifizirten fertigen Artikel im Wege der allgemeinen Konkurrenz sicherzustellen, und erlässt zur Einbringung schriftlicher Offerte hiemit die öffentliche Aufforderung.

Die Anzahl der Lieferungsgegenstände ist approximativ folgende:

Gegenstand	Hievon sind einzuliefern beim Landwehr-Ausrüstungs- Haupt-Depot in Wien	Landwehr-Ausrüstungs- Depot in Insbruck	k. k. Monturs-Depot Nr. 1 in Brünn
	Anzahl der Stücke (Paare)		
149 Stück Unteroffiziers-Brieftaschen	115	34	—
310 „ Distinktions-Bördchen für Blousen und Aermelleibel	290	20	—
225 „ Armstreifen für 3- jährige Diener	187	38	—
12 „ Armstreifen für 6- jährige Diener	12	—	—
31 „ Armstreifen für 9- jährige Diener	25	6	—
7.735 „ Halsbinden	7.735	—	—
63 „ Halsflöre für oberdalmatinische Landwehr-Truppen	63	—	—
799 Paar lederne Handschuhe	713	86	—
987 Stück Porte-épées für Infanterie	987	—	—
11 „ Porte-épées für Kavallerie	2	3	6
6 „ adjustirte Helme mit Adler und Schupenband, für Unterofficiere	—	—	6
1.902 „ Schützenabzeichen, rote, für Infanterie	1.902	—	—
205 „ Schützenabzeichen, grün, für Schützen	165	40	—
362 Paar Dragoner-Sporren mit Nieten	4	12	346
6 „ Anschall-Sporren mit Riemen	5	1	—
31 Stück Revolver-Anhängschnüre sammt Federhaken	19	—	12
1 „ Signalhorn in A gestimmt	1	—	—
44 „ Signalhörner in F gestimmt	44	—	—
3 „ ganz adjustirte messigene Trommeln	3	—	—
197 „ Signalhorn-Anhängschnüre	197	—	—
92 Paar beschlagene Trommenschlägel	92	—	—
1 Stück Schnur für den Stock des Bataillons-Tambour	1	—	—
6 „ Achseschlingen für braune Kavallerie Mäntel	6	—	—
6 „ Pferdedecken	—	—	6
6 Paar Steigbügel	—	—	6
62 Stück Reitstangen ohne Kinnketten und Haken unverzinnt	—	56	6
126 „ Kinnketten sammt Haken unverzinnt	—	120	6
62 „ Knebeltrensen unverzinnt	—	56	6
1.553 „ Unterlags-Trensen (unverzinnt)	29	—	1.524
134 „ Infanterie-Kochgeschirre à 2 Mann	134	—	—
25 „ Kavallerie-Kochgeschirre à 2 Mann	25	—	—
2.772 „ Kochgeschirre à 5 Mann	—	2.772	—
390 „ komplete Feldflaschen sammt Tragschnur	390	—	—
7 „ Kaffee-Portionen-Becher	7	—	—
18.759 „ Essschalen mit Deckel	18.759	—	—
50 „ Lagerhaken sammt Stiel	50	—	—
80 „ Traggurten zu Kochgeschirren per 5 Mann	—	80	—
55 „ Tränkeimer	55	—	—
8 „ Fouragestrücke	8	—	—
62.560 Garnituren Viktualien-Säckchen	39.760	22.800	—
21 Stück Armbinden für Wagenmeister	19	2	—
12.992 10/12 Dutzend grosse weisse Metallknöpfe mit arabischen Nummern	12.992 10/12	—	—
4.836 10/12 „ kleine weisse Metallknöpfe mit arabischen Nummern	4.836 10/12	—	—
279 „ grosse gelbe glatte Metalknöpfe	—	279	—
105 „ kleine gelbe glatte Metalknöpfe	—	105	—
14 5/12 „ grosse weisse glatte Knöpfe	8	6 5/12	—
2 2/12 „ kleine weisse glatte Knöpfe	1 2/12	1	—
62.691 Stück messingene Kapseln zu Legitimations-Blätter	60.338	2.353	—
12 Garnituren Verbandgeräthe	12	—	
100 komplete Reitzeuge für Oberoffiiziere (bestehend aus: dem Hauptgestelle, der Reitstange, Kinnkette sammt Haken, dem Stangen- und Trensen-Zügel, Trensengestell und der Knebeltrense; dem Sattel, der Pferdedecke, Ober- und Unter-Gurte, dem Steig-Riemen und Bügeln, Packriemen, dem Vorderzeige und der Halfter sammt Anhängriemen, dann aus dem Pack-Tornister)	80	20	—

Anmerkung. Die Nummern der Metallknöpfe und die Bezeichnung der Armbinden für Wagenmeister werden den Erstehern bekannt gegeben werden.

Zur Richtschnur der hierauf Reflektirenden hat folgendes zu dienen:

1. Zur Offertverhandlung werden nur solide, leistungsfähige Personen, welche die offerirten Artikel in ihrem eigenen Geschäfte anfertigen, zugelassen. Zwischenhändler, dann Personen, welche in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern das Staatsbürgerrecht nicht genüssen, sind von der Lieferung grundsätzlich ausgeschlossen.

Um die Betheiligung an den Lieferungen für das Aerar auf weitere Kreise auszudehnen, werden hier, bei gleich günstigen Anboten, in erster Reihe solche Industrielle berücksichtigt werden, welche nicht schon zu den Konsortien für die Bemontirung und Ausrüstung des k. k. Heeres gehören oder welche nicht zu den Gesellschaften für die Bemontirung und Ausrüstung der k. k. Landwehr gehören werden.

2. Jeder Konkurrent hat mit dem Offerte ein von dem Aussteller versiegeltes Certifikat beizubringen, durch welches derselbe von der Handels- und Gewerbekammer oder — wo eine solche nicht besteht — von der hiezu berufenen politischen Behörde als befähigt erklärt wird, die offerirte Menge zu den festgesetzten Terminen herstellen zu können. Auch soll in diesem Certifikate bestättigt sein, dass der Offerent nach seiner Geschäftsbranche (Proffesion) rücksichtlich der angebotenen Gegenstände Selbsterzeiger ist.

Jene Offerenten, welchen von der zuständigen Handels- und Gewerbekammer — nach deren besonderer Gepflogenheit — solche Certifikate nicht eingehändigt, sondern von Letzterer direkte an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung geleitet werden, haben dieses im Offerte ausdrücklich anzuführen.

Offerte, welche mit einem solchen Certifikate nicht versehen sind, bleiben unberücksichtigt.

3. Von den zur Lieferung ausgeschriebenen Artikeln dürfen nur jene offerirt werden, welche der Offerent entweder ganz oder durch Beigabe von Zugehör in seiner Fabrik oder Werkstätte verfertigt. (Punkt 2.)

4. Rücksichtlich der Mustermässigkeit und Grössenklassen der zu liefernden Gegenstände ist der § 9 der besonderen Bedingnisse vom 17 März 1878 massgebend.

5. Die Einlieferung der Gegenstände hat mit 15 Mai 1878 zu beginnen, und in weiteren, zwischen den übernehmenden Depots und den Lieferanten zu vereinbarenden bestimmten Fristen derart fortgesetzt zu werden, dass bis Ende Jun' 1878 die Lieferungs-Verbindlichkeiten vollständig erfüllt sind.

Jeder Offerent verpflichtet sich, auch einen etwaigen Mehrbedarf an den ihm zur Lieferung übertragenen Gegenständen bis zur Hälfte der pro 1878 bestellten Menge über Aufforderung des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung binnen zwei Monaten nach erfolgter Bestellung zu liefern. Eine solche Mehranschaffung kann während des ganzen Jahres 1878 jederzeit stattfinden.

Für einen solchen Mehrbedarf gelten die gleichen Preise und Vertragsbedingungen, wie für die ursprüngliche Bestellung pro 1878.

Das k. k. Minsterium für Landesvertheidigung behält sich jedoch eine Restringirung selbst der einzelnen Anbote ausdrücklich vor.

6. Die Einstellung der gelieferten Artikel in das von dem übernehmenden Depot bestimmte Uebernahms-Locale hat auf Gefahr und Kosten der Lieferanten zu geschehen.

Die bei der Uebernahme erforderlichen Handlanger haben die Lieferanten unentgeltlich beizustellen.

Bei der Einlieferung und Uebernahme hat der Lieferant oder ein legal Bevollmächtigter desselben anwesend zu sein.

7. Die Untersuchung der eingelieferten Artikel geschieht nach den bezüglichen, für die Uebernahms-Organe geltenden Vorschriften.

Rücksichtlich des Ersatzes für jene Stücke, welche bei der Untersuchung beanständet wurden, dann bezüglich des Falles, als sich ein Lieferant mit dem Befunde der Uebernahms-Organe betreff der Nichtannehmbarkeit seiner Lieferung nicht einverstanden erklärt, sind die Bestimmungen der §§. 11 und 12 der „besonderen Bedingnisse" vom 17 März 1878 massgebend.

8. In dem Offerte, welches nach dem unten beigefügten Formulare zu verfassen ist, soll das Depot, bei welchem zu liefern ist (siehe oben), das Quantum jedes offerirten Artikels, dann der Preis eines jeden Artikels (loco Einlieferungs-Station), letzterer in Ziffern und Buchstaben, genau und deutlich — ohne Radirung oder sonstige Korrektur — angegeben sein.

9. Uebereichen mehrere Unternehmer gemeinschaftlich ein Offert, so haben sie unter Angabe ihres Charakters und Wohnortes das Offert zu unterfertigen und ausdrücklich zu erklären, dass sie sich dem Aerar für die genaue Erfüllung der Lieferungs-Bedingungen in solidum, d. h. Einer für Alle und Alle für Einen, zu haften verbinden; ferner haben sie Einen aus ihrer Mitte oder einen Dritten zu bezeichnen, mit welchem die auf das Lieferungsgeschäft bezüglichen Verhandlungen zu pflegen sind und der im Namen Aller als Bevollmächtigter, die im Vertrage bedungenen Zahlungen zu beheben und zu quittiren hat.

10. Für die Zuhaltung des Offertes ist ein Vadium mit fünf Perzent des nach den geforderten Preisen entfallenden Lieferungswerthes bei der k. k. Landes-Hauptkasse in Wien zu erlegen.

Die Vadien der Ersteher bleiben bis zur Erfüllung der Lieferungs-Verbindlichkeiten als Kaution erliegen; eventuell werden dieselben auf fünf Perzent des Werthes des übertragenen, restringirten Lieferungs-Quantums reduzirt.

Die Ersteher haften überdies für die genaue Erfüllung der Lieferungs-Verbindlichkeiten mit ihrem ganzen beweglichen und unbeweglichen Vermögen.

Im Uebrigen sind bezüglich des Vadiums die Bestimmungen des Punktes VII der Kundmachung vom 17 März 1878, betreffend die Lieferung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Gegenständen für die k. k. Landwehr durch Konsortien, massgebend.

11. Die schriftlichen, gestempelten und gehörig versiegelten Offerte und die abgesondert beizubringenden Erlagscheine über das Vadium (Punkt 10) haben unmittelbar im Einreichungs-Protokolle des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, u. z. längstens bis 13 April 1878, zwölf Uhr Mittags einzutreffen.

Die Entscheidung über die eingelangten Offerte behält sich das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung vor. Die Lieferung wird jenen Konkurrenten und für jene Artikel übertragen werden, bezüglich dem Aerar — bei gleichzeitiger Rücksichtsnahme auf die Lieferungsfähigkeit und Verlässlichkeit — der grösste Vortheil geboten ist.

Der Offerent bleibt an sein Offert auch dann gebunden, wenn von den darin kumulativ enthaltenen Anboten nur ein oder der andere Anbot eines einzigen oder mehrerer Artikel angenommen wurde.

Auf Grund der genehmigten Offerte werden vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung, Namens der Landwehr-Verwaltung, mit den Erstehern entweder förmliche Vertragsurkunden ausfertigt oder es werden von denselben die Offerte an Kontraktstelle ratifizirt.

Die Landwehr-Verwaltung ist berechtigt, eine eventuelle Verweigerung der Unterschrift des Vertrages als Vertragsbruch zu behandeln und mit den für letzteren Fall im Punkte 13 vorbehaltenen Massregeln vorzugehen.

Im Uebrigen gelten bezüglich des Inhaltes, der Annahme und der Rechtsverbindlichkeit der Offerte, dann rücksichtlich des Vertrags-Abschlusses die Bestimmungen der Punkte IX und X der Kundmachung vom 17 März 1878 (Punkt 10).

12. Im Falle der anstandslosen Uebernahme erfolgt die Zahlungs-Anweisung der Verdienstbeträge, im Sinne des §. 14 der besonderen Bedingnisse vom 17 März 1878, jedoch fallweise und sogleich für jede übernommene Lieferpartie.

13. Die Richtzuhaltung der Lieferungs-Verbindlichkeiten durch den Unternehmer in irgend einem Punkte — sei es, dass die innerhalb eines bestimmten Termines zu liefernden Gegenstände nicht rechtzeitig und nicht mustermässig beigestellt, oder die als mangelhaft zurückgewiesenen Stücke (Punkt 19) nicht innerhalb der festgesetzten Frist ersetzt werden, oder dass der Unternehmer die Lieferung ganz oder theilweise an einen Sublieferanten eigenmächtig abtritt — gibt der Landwehr-Verwaltung das Recht, dies als Vertragsbruch anzusehen und nach §. 17 der besonderen Bedingnisse von 17 März 1878 vorzugehen.

14. Die aus dem Vertrage entspringenden Rechte und Verbindlichkeiten dürfen von den Lieferanten nur mit Bewilligung des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung an eine andere Person cedirt werden.

15. Rücksichtlich der Massregeln zur Erfüllung der Lieferungs-Verbindlichkeiten und der Rechtsstreitigkeiten gelten die Bestimmungen des §. 20 der besonderen Bedingnisse vom 17 März 1878.

16. Wenn der Unternehmer vor Beendigung des Lieferungsgeschäftes zur eigenen Vermögens-Verwaltung gesetzlich unfähig wird, so übergeben allle für ihn aus dem Vertrags-Verhältnisse hervorgehenden Rechte und Pflichten auf seine gesetzlichen Vertreter, wenn die Landwehr-Verwaltung es nicht verziehen sollte, den Vertrag für aufgeläst zu erklären, wozu es in einem solchen Falle einseitig berechtigt sein soll.

Ebenso hängt es von der Wahl der Landwehr-Verwaltung ab, wenn bei Einem oder mehreren der die Lieferung gemeinschaftlich Unternehmenden der vorerwähnte Fal' eintritt, den Vertrag mit deren gesetzlichen Vertretern, oder unter deren Ausschluss bloss mit den übrigen Mitunternehmern, fortzuführen.

Die gleichen Befugnisse sollen der Landwehr-Verwaltung auch im Fall des Todes des Unternehmers oder einzelnen Mitunternehmer dann zustehen, wenn die Erben des Verstorbenen nicht binnen längstens 30 Tagen nach dessen Tode rechtsförmlich erklären, den Vertrag unter allen von dem Erblasser eingegangenen Bedingungen fortsetzen zu wollen.

17. Die gesetzlichen Stempelauslagen anlässlich der Kontrakts-Abschliessung hat der nternehmer zu tragen.

18. Die Handels- und Gewerbekammern der im Reichsrathe vertretenen Königreiche ıd Länder, sowie die Landwer- und Landesschützen-Bataillone sind mit einer Anzahl xemplare der vorliegenden Kundmachung und der „besonderen Bedingnisse" vom 17 ärz 1878 betheilt worden, um die sich hiefür interessirenden Unternehmer hievon Einıcht nehmen zu lassen.

Offert-Formular.

(50 kr. Stempel.)

Ich N. N., wohnhaft in (Ort, Bezirk, Land) erkläre und verpflichte mich hiermit achbenannte fertige Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr unter enauer Einhaltung der Lieferungs-Bedingungen und um die beigesetzten Preise bis Ene Juni 1878 unter aufgestellten Bedingungen und auf Grund der Kundmachung von 18 ärz 1878 liefern zu wollen.

der zu liefernden Sorten		Preise in österr. Währung				
Anzahl	Benennung	für	fl.	kr.	Sage: Gulden	Sage: Kreuzer
A. Einzuliefern beim k. k. Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien.						
Stück		1 Stück				
Paar		1 Paar				
Garnitur		1 Garnit.				

Ich bestätige zugleich, dass ich die Muster, sowie auch die Lieferungs-Bedingungen eingesehen habe und mich denselben in jeder Beziehung entwerfe.

Für die richtige Zuhaltung dieses Offertes hafte ich mit dem (laut den unter abgesondertem Umschlage gleichzeitig eingesendeten Erlagscheine der k. k. Landes-Haupt-Casse in Wien) erlegten fünfperzentigen Vadium von Gulden, bestehend aus Wertpapieren, Baarschaft), welches dem Lieferungswerthe von fl. kr. entspricht.

Ich erkläre, dass ich mich des Rücktritts-Befugnisses und der im §. 862 des a. b. G. B., dann der in den Artikeln 318 und 319 des H. G. B. normirten Fristen für die Annahme meines Versprechens ausdrücklich begebe.

Das von der Handels- und Gewerbekammer in ausgefertigte Leistungsfähigkeits-Zeugniss liegt versiegelt bei, (oder: Das Leistungsfähigkeits-Zeugniss wird von der Handels- und Gewerbekammer in directe an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung unter Einem eingesendet).

(Eventuell bei Gesellschaften: Als Vertreter der Gesellschaft, an welchen alle Aufträge und Bestellungen von Seite der Landwehr-Behörde zu ergehen haben und welcher die Zahlungen der Verdienstbeträge im Namen der Gesellschaft zu beheben und zu quittiren haben wird.)

Datum Eigenhändige Unterschrift des Offerenten, mit Angabe seines Charakters.

Formulare zum Kouvert des Offertes.

An das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung
in Wien.

Offert des N. N., wohnhaft in N., zur Lieferung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, auf Grund der Kundmachung vom 18 März 1878.

Formulare zum Kouvert des Vadiums.

An das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung
in Wien.

Erlagschein über fl. (in Werthpapieren, Baarschaft) zum Offerte des N. N.

Wien, am 18 März 1878.

Vom k. k. Ministerium für Landes-Vertheidigung.

Kundmachung.

Lieferung der aus Schafwolle, Baumwolle und Leinen, dann aus Leder erzeugten Bekleidungs- und Ausrüstungsgegenstände für die k. k. Landwehr durch Konsortien.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtiget die aus Schafwolle, Baumwolle und Leinen, dann aus Leder erzeugten fertigen Bekleidungs-Sorten, sowie eventuell auch Materialien, deren Beschaffung für die k. k. Landwehr (einschliesslich der Landesschützen und des Landsturmes in Tirol und Vorarlberg) erforderlich ist, im Wege der Privat-Industrie, u. z. von diesem Jahre an bei Konsortien, sicherzustellen.

Diese Lieferungs-Sicherstellung betrifft jene Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten für die k. k. Landwehr, welche in den, den besonderen Bedingnissen angeschlossenen Verzeichnissen A, B und C angeführt erscheinen.

Zur Richtschnur für die hierauf Reflektirenden hat im Allgemeinen zu dienen:

I. Zur Offertverhandlung werden nur solide und vollkommen leistungsfähige Industrielle zugelassen. Dieselben müssen sich, unter solidarischer Verpflichtung, zu einer Gesellschaft vereinen und in dieser Weise als gesellschaftliche solidarische Unternehmer ihren Anbot einbringen.

Aktien-Unternehmungen, dann Personen, welche in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern das Staatsbürgerrecht nicht haben, sind von der Bewerbung um diese Lieferung ausgeschlossen.

Um die Betheiligung an den Lieferungen für das Aerar auf weitere Kreise auszudehnen, werden hier, bei gleich günstigen Anboten, in erster Reihe solche Gesellschaften berücksichtigt werden, deren Mitglieder nicht schon zu den Konsortien für die Bemontirung und Ausrüstung des k. k. Heeres gehören.

II. Die Gesellschaften haben die Garantien für ihre Leistungsfähigkeit und Verlässlichkeit nachzuweisen, und zu diesem Behufe mit dem Offerte ein von der Handels- und Gewerbekammer oder, wo eine solche nicht besteht, von der politischen Behörde ausgefertigtes Certifikat beizubringen. Diesen Certifikaten sind die gerichtlich oder notariell bestätigten Ausweise über die Vermögens-Verhältnisse beizuschliessen.

Jene Offerenten, welchen von der zuständigen Handels- und Gewerbekammer — nach deren besonderen Gepflogenheit — solche Certifikate nicht eingehändigt, sondern von Letzterer direkte an das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung geleitet werden, haben dieses im Offerte ausdrücklich anzuführen.

Offerte, welche mit solchen Certifikaten nicht versehen sind, bleiben unbedingt unberücksichtigt.

III. Alle zur Anfertigung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten, sowie zur Erzeugung der hiefür bestimmten Materialien, von den Gesellschaften auf eigene Gefahr und Kosten benützt werdenden Fabriken und sonstigen Etablissements (Dekaturs- und Konfektions-Anstalten) sind der Kontrole der Landwehrverwaltung unterworfen. Es sind daher dieselben in dem Offerte genau zu bezeichnen.

IV. Die Anbote können nur auf die Beschaffung der in der Gruppe A, B oder C — laut der den besonderen Bedingnissen angeschlossenen Verzeichnisse — eingetheilten Gesammterfordernisse lauten.

Zur Gruppe A gehören die Erfordernisse der aus Schafwolle erzeugten Artikel, zur Gruppe B sämmtliche aus Leinen Zwilch und Kalikot, endlich zur Gruppe C alle aus Leder herzustellenden Sorten.

Anbote einer Gesellschaft auf mehr als eine dieser drei Gruppen werden nicht berücksichtigt. Ebenso werden Anbote auf die Lieferung einzelner der in den drei Gruppen eingetheilten Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten nicht berücksichtigt, weil nur Offerte auf die Lieferung der Gesammt-Erfordernisse einer Gruppe der Beurtheilung unterzogen werden.

V. Der Vertrag wird mindestens auf drei und höchstens auf fünf Jahre, mit eventueller Verlängerung von Jahr zu Jahr, abgeschlossen werden.

VI. Für die Sicherstellung der einzugehenden Vertrags-Verbindlichkeiten haben die Unternehmer fertige Bekleidungs- und Ausrüstungs-Sorten in der in den Ausweisen IV, V und VI der besonderen Bedingnisse ersichtlichen Anzahl und nach den Bestimmungen dieser Bedingnisse an das k. k. Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien und beziehungsweise an das Landeschützen-Ausrüstungs-Depot in Innsbruck auf Gefahr und Kosten der Gesellschaften abzuliefern.

Die Gesellschaften haben in dem Offerte bestimmt anzugeben, ob, in welcher Höhe und unter welchen Bedingungen sie für diese zu leistende Waaren-Kaution eine Verzinsung etwa beanspruchen.

Beim Kontrakts-Abschlusse ist jedoch eine Geld-Kaution etweder im Baaren oder in zum Kautions-Erlage gesetzlich geeigneten Werthpapieren zu leisten, u. zw. von den Unternehmern der Gruppe A im Betrage von vierunddreissig Tausend (34.000) Gulden, der Gruppe B im Betrage von zehn Tausend (10.00) Gulden und der Gruppe C im Betrage von zweiundvierzig Tausend (42.000) Gulden.

Diese Geld-Kaution wird, wenn die Waaren-Kaution in der gleichen Höhe, nach dem Geldwerthe berechnet, bereits geliefert sein wird, den Unternehmern zurückgestellt werden.

Börsenmässige Werthpapiere werden, sofern deren Kourswerth unter dem Nominalwerthe steht, zu dem Wiener Börsen-Kourse des Erlags-Tages, sonst aber nur nach dem Nominalwerthe angenommen.

Die Geld-Kaution wird bei der k. k. Landes-Hauptkasse in Wien zu erlegen sein.

VII. Für die Zuhaltung des Offertes ist ein Vadium bei der k. k. Landes-Haupt-Kasse in Wien zu erlegen, und der darüber erhaltene Erlagschein in einem von dem Offerte abgesonderten Umschlage dergestalt dem Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung einzusenden, dass von dem Erlagscheine Einsicht genommen werden kann, ohne das gesiegelte Offert selbst öffnen zu müssen.

Der Erlag des Vadiums ist unter Anführung des Betrages und der Beschaffenheit desselben (Barschaft, Werthpapiere) im Offerte zu erwähnen.

Die Höhe des Vadiums beträgt auf die Anbote der Gruppe A siebzehn Tausend (17 000) Gulden, der Gruppe B fünf Tausend (5000) Gulden und der Gruppe C einundzwanzig Tausend (21.000) Gulden.

Das vadium kann in derselben Weise erlegt werden, wie es unter Punkt VI rücksichtlich der Geld-Kaution bestimmt wurde, und es werden die börsenmässigen Werthpapiere nach demselben Werthe angenommen.

Die unmittelbare Einsendung von Vadien an das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung ist keinesfalls gestattet, und würden derlei Vadien den Erlegern, ohne weitere Berücksichtigung ihrer Offerte, sofort zurückgestellt werden. Ebenso werden Offerte, für welche das Vadium gar nicht oder nicht vollzählig erlegt wurde, nicht berücksichtigt.

Den Nichterstehern wird, sogleich nach erfolgter Entscheidung über das Ergebniss der Offertverhandlung, mit dem diessbezüglichen Bescheide der Erlagschein über das erlegte Vadium zurückgestellt, gegen dessen Abgabe ihnen die k. k. Landes-Hauptkasse in Wien das Vadium rückerfolgen wird.

Das Vadium der Ersteher wird als ein Theil der Geld-Kaution zurückbehalten und wird Letztere über Weisung des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung auf die im Punkte VI angegebene Höhe zu ergänzen sein.

VIII. Die für diese landwehr-ärarische Lieferungs-Unternehmung weiters festgesetzten Bedingungen, welche in den „besonderen Bedingnissen" zusammengefasst sind, können ihrem vollen Inhalte nach sowohl bei allen k. k. Landwehr- und Landesschützen-Bataillonen, beim Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien und Landesschützen-Ausrüstungs-Depot in Innsbruck, dann bei dem Departement V des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung, als auch bei den Handels- und Gewerbekammern der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder eingesehen werden.

IX. Dem Offerte ist ein von allen Mitgliedern der Gesellschaft gefertigtes Verzeichniss über die Einheitspreise für sämmtliche zu der betreffenden Gruppe gehörenden Sorten und Materialien beizulegen.

Da im Sinne der „besonderen Bedingnisse" diese Einheitspreise auch als Basis zur künftigen Preis-Regulirung zu dienen haben, so sind sie in Ziffern und Buchstaben deutlich und ohne Korrektur anzuführen.

Ferner haben die Unternehmer in dem Offerte ausdrücklich zu erwähnen, dass ihnen die Lieferungs-Bedingnisse und Probemuster, dann die Konfektions-Beschreibungen vollkommen bekannt sind. Dieselben können über die nach den „besonderen Bedingnissen" in Wien und Innsbruck einzuliefernden Gegenstände bei dem Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien, rücksichtlich jener für die Landesschützen in Tirol und Vorarlberg auch beim Landesschützen-Ausrüstungs-Depot in Innsbruck, eingesehen werden.

Rücksichtlich der beim k. k. Monturs-Depot Nr. 1 in Brünn einzuliefernden Gegenstände für die k. k. Landwehr-Kavallerie sind die Muster, Konfektions-Beschreibungen etc. des stehenden Heeres massgebend, und es kann von denselben bei diesem Depot Einsicht genommen werden.

Auch haben die Gesellschaften in dem Offerte zu erklären, dass sie sich des Rücktritts-Befugnisses, und der im §. 862 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches, dann in den Artikeln 318 und 319 des Handels-Gesetzbuches normirten Fristen für die Annahme ihres Versprechens ausdrücklich begeben.

Endlich haben die Mitglieder jeder Gesellschaft Einen aus ihrer Mitte als Vertreter der Gesellschaft, unter Angabe seiner genauen Adresse, im Offerte besonders zu bezeichnen, an welchen alle Aufträge und Bestellungen von Seite des Ministeriums für Landesvertheidigung oder einer anderen Landwehr-Behörde zu ergehen haben, mit welchem alle auf das Lieferungsgeschäft sich beziehenden Verhandlungen zu pflegen sein werden und der die im Vertrage bedungenen Zahlungen der Verdienstbeträge im Namen aller gemeinschaftlichen Unternehmer zu beheben und zu quittiren haben wird.

X. Diejenigen sich zu Gesellschaften konstituirten Industriellen, welche sich an diesem Unternehmen betheiligen wollen, haben die schriftlichen, gehörig adjustirten, gestempelten und versiegelten Offerte längstens bis 13 April 1878, 12 Uhr Mittags, direkte an das Präsidium des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung einzusenden.

Im telegrafischen Wege oder nach dem oben festgesetzten Präklusiv-Termine eingelangte und jene Offerte, welche durch kein Vadium gesichert (Punkt VII), unvollständig oder undeutlich sind, oder den aufgestellten Bedingungen nicht entsprechen, ferner, diejenigen Anbote, welche, ohne Angabe der Einheitspreise, bloss im Allgemeinen einen Perzentnachlass von den Preisen anderer Konkurrenten zugestehen, werden nicht berücksichtigt.

Das k. k. Ministerium für Landesvertheidigung behält sich das Recht vor, die Anbote nach eigenem Ermessen anzunehmen oder die Offerte zurückzuweisen, sowie mit einzelnen oder mehreren Gesellschaften in nähere Verhandlung zu treten.

Die Offerte sind für die Gesellschaften vom Momente der Ueberreichung, für die k. k. Landwehr-Verwaltung aber erst dann rechtsverbindlich, wenn die Ersteher von der erfolgten Annahme ihrer Offerte seitens des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung verständigt worden sind.

Auf Gundlage der genehmigten Offerte werden vom k. k. Ministerium für Landesvertheidigung Namens der k. k. Landwehr-Verwaltung mit den Erstehern förmliche Vertrags-Urkunden ausgefertigt.

Sollte sich eine Gesellschaft weigern, diese Vertrags-Urkunde zu unterfertigen oder zu deren Unterfertigung trotz der an sie ergangenen Einladung nicht erscheinen, so vertritt das genehmigte Offert, in Verbindung mit dieser Kundmachung und den „besonderen Bedingnissen" die Stelle eines schriftlichen Vertrages. Die Landwehr-Verwaltung ist berechtigt, eine solche Verweigerung der Unterschrift als Vertragsbruch zu behandeln und mit den im §. 18 der „besonderen Bedingnisse" vorbehaltenen Massregeln vorzugehen.

XI. Die Anzahl der von den sich konstituirenden Konsortien im Jahre 1878 als normales Jahres-Erforderniss (§. 3 der „besonderen Bedingnisse") zu liefernden Bekleidungs- und Ausrüstungs-Gegenstände ist approximativ:

Gruppe A.

3 Stück Kappen, blaugrau, komplet, für Kurschmiede der Landesschützen zu Pferd und der berittenen Schützen,
2 Stück Kappen, lichtblau, komplet, jedoch ohne Metallknöpfe, für Kurschmiede der Landwehr-Kavallerie,
3 Stück Kappen, blaugrau, komplet, für Riemer der Landesschützen zu Pferd und der berittenen Schützen.
11.951 Stück blaugrane Feldkappen mit Lederschirm und Metallröschen, ohne Metallknöpfe,
93 Stück krapprothe Feldkappen mit Tuchschirm und Metallröschen, one Metallknöpfe,
5.482 Stück Mäntel für Infanterie, mit Paroli, ohne Metallknöpfe,
2.926 „ Mäntel für Schützen, mit Paroli, ohne Metallknöpfe,
6 „ Mäntel für Dragoner, ohne Paroli, ohne Metallknöpfe,
9 „ Mäntel für Riemer, mit Paroli, ohne Metallknöpfe,
3 „ Mäntel für Kurschmiede der Landesschützen zu Pferd und der berittenen Schützen, mit Paroli, ohne Metallknöpfe,
328 Stück Waffenröcke für Landesschützen zu Pferd, mit Egalisirung, Metallknöpfen, Anhängschnur und Achselschlinge,
6 Stück Waffenröcke für Dragoner, ohne Egalisirung und Metalknöpfe, mit Anhängschnur und Achselschlinge,
9 Stück Waffenröcke für Kurschmiede, mit Egalisirung und Anhängschnur, ohne Metallknöpfe,
9 Stück Waffenröcke für Riemer, mit Egalisirung, ohne Metallknöpfe,
30 Stück Waffenröcke für Offiziersdiener der Kavallerie, ohne Metallknöpfe,
443 Stück Blousen für Infanterie, mit Paroli, ohne Achselspangen und Metallknöpfe,
92 „ Blousen für Dragoner, ohne Paroli, mit Achselschlinge,
65 „ Blousen für Uhlanen, mit Paroli und Achselschlingen,
34 „ Blousen für Kurschmiede, mit Paroli,
34 „ Blousen für Riemer, mit Paroli,
155 „ Blousen für Offiziersdiener der Kavallerie,
6.043 „ Aermelleibel für Infanterie, mit Paroli und Achselspangen,
846 „ Aermelleibel für Schützen, mit Paroli und Achselspangen,
9 „ Aermelleibel für Riemer, mit Paroli,
3.418 „ Pantalons für Infanterie, mit Passepoil,
3 „ Pantalons für Riemer der Landesschützen zu Pferd und berittene Schützen, mit Passepoil,
6 Stück Pantalons für Riemer der Kavallerie,
3 „ Stiefelhosen für Kurschmiede der Landesschützen zu Pferd und der berittenen Schützen,
176 Stück Stiefelhosen für Dragoner, Uhlanen und Kurschmiede der Kavallerie,
30 „ Stiefelhosen für Offiziersdiener der Kavallerie,
4.492 Paar Distinktions-Sterne von Tuch,
7.462 Stück Leibbinden, naturfärbige,
64 „ Sanitäts-Armbinden,
1.068 „ Armbinden für Stabstruppen,
9 „ Vortücher von grünem Tuche.

Gruppe B.

13.980 Stück Hemden aus Kalikot,
14.648 „ Gattien aus Leinwand, mit der Naht am inneren Fusstheile,
218 „ Gattien aus Leinwand mit einer Naht am äusseren Fusstheile,
17.234 Paar Fusslappen aus Kalikot,
6 Stück Zwilchtornister,
400 „ Tornister aus tingirtem Zwilch,
11 „ Zwilch-Kittel,
5.281 „ Zwilch-Pantalons,
10.499 Stück Brodsäcke aus Doppelsegeltuch (Leinwand),
3.576 „ Infanterie-Kochgeschirr-Ueberzüge,
25 „ Kavallerie-Kochgeschirr-Säcke,
1.175 „ Hafersäcke,
452 „ Futtertornister,
13.242 „ Schnurfsäcke.

Gruppe C.

4.808 Stück Hosenriemen,
8.360 Paar Schuhe für Infanterie etc.,
5.098 „ Halbstiefel,
352 „ Stiefel für Kavallerie,
138 „ lederne Kamaschen,
494 Stück ganz adjustirte Kalbfelltornister mit Beriemung für Unteroffiziere und Soldaten mit Feuergewehr,
166 Stück ganz adjustirte Kalbfelltornister mit Beriemung für Unteroffiziere und Soldaten ohne Feuergewehr,
10 Stück ganz adjustirte Kalbfelltornister mit Beriemung für Kompagnie-Tambours,
3 „ lederne Packtornister ohne Patronen-Versorgungstasche für Kawallerie,
27 „ Patronen-Versorgungstaschen zum ledernen Packtornister,
5.067 „ Leibriemen-Taschen zum Infanterie-Säbel und Hau-Bajonnet,
190 „ Leibriemen-Taschen zum Pionnier-Säbel,
6 „ Kavallerie-Patrontaschen-Leibriemen ohne Karabiner-Strupfe,
400 „ Steckkuppel mit Tasche zum Pionnier-Säbel für Landesschützen-Artilleristen,
268 Stück Steckkuppel mit Tasche zum Säbel-Bajonnet für Landesschützen zu Pferd,
12 Stück Revolvertaschen mit Tragriemen,
8 „ Säbel-Kuppeln für Kavallerie,
24 „ Patrontaschen für Kavallerie,
3.200 „ Gewehr-Riemen,
30 „ Karabiner-Riemen,
3.526 „ Infanterie- } Mantelriemen,
6 „ Kavallerie- }
13 „ Trommel-Tragriemen, beschlagen,
19 „ Trommel-Ueberschwungriemen,
6 „ Sattel-Sitzdecken,
6 „ Obergurten,
6 „ Untergurten,
16 „ Untergurten-Strupfen,
17 Paar Steigriemen.
6 Stück Vorderzeuge,
6 „ Hauptgestelle für Kavallerie,
62 „ Stangenzügel,
6 „ Trensenzügel,
6 Garnituren Packriemen à 5 Stück,
6 Stück Stallhalfter für Kavallerie,
6 „ Stallhalfter für berittene Schützen,
13 „ Stallhalfter-Anhängriemen,
6 „ Hufeisenthaschen sammt Anhängriemen,
1.553 „ gabelförmige Strupfenstücke,
1.547 „ Nasenriemen,
1.547 „ Kinriemen mit Ring,
1.551 „ Schleifzügel,
6 „ Trensengestelle für Kavallerie (normale),
143 Paar Tragriemen zum Infanterie-Kochgeschirre à 2 Mann,
25 Stück Tragriemen zum Kavallerie-Kochgeschirre à 2 Mann,
2.575 „ Futterale sammt Tragvorrichtung zum Infanterie-Spaten,
3 „ Werkzeugtaschen für Schuster, ohne Requisiten,
82 „ Lagerhaken-Futterale,
2 „ Flosshaken-Futterale für Kavallerie,
2 „ Handhaken-Futterale für Kavallerie,
2 „ Krampen-Futterale für Kavallerie,
4 „ Schaufel-Futteralle für Kavallerie,
10 „ lange Packriemen zum Pionnier-Werkzeuge für Kavallerie,
4 „ mittlere Packriemen zum Pionnier-Werkzeuge für Kavallerie,
10 „ kurze Packriemen zum Pionnier-Werkzeuge für Kavallerie,
2 „ Werkzeugtasche für Pionniere.

Bei welchen Depots die vorstehenden Sorten einzuliefern sind, wird den Gesellschaften, deren Offerte angenommen sein werden, seinerzeit bekannt gegeben.

Für das Jahr 1878 wird der Endtermin (§. 3 der besonderen Bedingnisse vom 15. März 1878) für jede Liefer-Rate des normalen Jahres-Erfordernisses um Einen Monat ausnahmsweise hinausgeschoben; daher Ein Drittel bis Ende Juni, das zweite Drittel bis Ende August und das letzte Drittel bis Ende Oktober 1878 abzuliefern sein wird.

XII. Die Lieferungs-Ausschreibung jener Gegenstände, welche der allgemeinen Konkurenz vorbehalten wurden, erfolgt mittelst einer abgesonderten Kundmachung.

Wien, am 17 März 1878.

Vom k. k. Ministerium für Landes-Vertheidigung.

(1919 2—3) **Edykt.**

L. 13604 C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Anszlowi Buhn, że przeciw niemu Stanisław i Zofia małżonkowie Ruccy, tudzież Małgorzata Skarka, ostatnia jako matka i opiekunka małoletnich Antoniego, Juliusza i Józefa Skarka o wykreślenie inst. 135 p. 93 n. 4 on. ciężący sumy 399 złr. w. a. ze stanu biernego pewnych gruntów i prawa propinacyj zabezpieczonych, na dobrach Skniłów i innych pod dniem 13 marca 1878 do liczby 13604 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 15 maja 1878 o godzinie 11 przedpołudniem wyznaczony został. Ponieważ miejsce pobytu Anczla Buhn nie jest wiadome, zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania go tutejszego adwokata dr. Hofmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Lwów dnia 16 marca 1878.

(1917 2—3) **Edykt.**

L. 17248. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Czajkowskiego, iż w skutek prośby towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie na podstawie wekslu z daty Lwów 23 czerwca 1877 na 190 złr. 31 ct. w. a. opiewającego, przeciw niemu pod dniem dzisiejszym do L. 17248 nakaz zapłaty wydany i ustanowionemu kuratorowi adw. p. dr. Jamińskieum doręczony został.

Lwów dnia 2 kwietnia 1878.

(1899 2—3) **Edykt.**

L. 9795. C. k. sąd obwodowy w Samborze odnośnie do edyktu z 2 maja 1876 l. 6566 rozpisuje celem zaspokojenia pretensyi wekslowej Małki Reich 200 złr. w. a. z pn. przymusową relicytację realności nk. 5/42 w Samborze położonej do masy leżącej Samuela Freiwiliga jak com. dom. 1 pag. 232 n. 2 haer. należącej pod warunkami w t. s. uchwale z 2 maja 1876 l. 6566 poszczególnionemi jednak tylko w jednym terminie dnia 2 maja 1878 o 10 godzinie rano w tutejszym sądzie z tem, że rzeczona realność na tym terminie za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi suma 644 zł. 50 ct. w. a., wadyum 64 złr. 45 ct. w. a.

O tej licytacyi uwiadawia się strony i tych wierzycieli którzyby po 14 marcu 1876 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna wcześnie doręczoną być nie mogła przez kuratora adw. Kohna i edykta.

Sambor dnia 15 stycznia 1878.

(1897 2—3) **Edykt.**

L. 16741. C. k. sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowej Marcina Zapała w kwocie 660 złr. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 3 czerwca, 4 lipca i 29 lipca 1878 w gmachu sądowym publiczna licytacya realności pod l. 121 w Przemyślu na Zasaniu położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, z domu mieszkalnego, gruntów i stodoły się składającej Antoniny Romankiewiczowej własnej.

Cena szacunkowa i wywołania 820 złr. wal. austr.

Zakład 82 złr. Realność ta w trzecim terminie licytacyjnym i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Warunki można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl 6 marca 1878.

(1900 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8713. C. k. sąd powiatowy w Bolechowie zawiadamia, że wskutek odezwy sądu obwodowego w Samborze z dnia 25 września 1877 l. 14818 na zaspokojenie Chai Spiegel przeciw Ilkowi i Michałowi Mużyłowskim resztującej sumy wekslowej 80 złr. w. a. z przynależytościami odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 6 maja, 5 czerwca i 5 lipca 1878, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem przymusowa licytacya dłużniczej realności pod l. 76 w Hoszowie położonej.

Cena wywołania 248 złr. Wadyum wynosi 24 złr., resztę warunków licytacyjnych można w tutejszym sądzie przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 30 grudnia 1877.

(1907 2—3) **Edykt.**

L. 9181. Celem ściągnięcia pretensyi 133 złr. 76 cnt. w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Iwanowi Hłyście, odbędzie się publiczna sprzedaż realności Iwana Hłysty w Pasiecznej pod l. 191 położonej ciała tabularnego nie mającej dnia 10 kwietnia, 8 maja i 12 czerwca 1878 o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym.

Cena wywołania 300 złr. Wadyum 30 złr. w. a. Akt oszacowania można w sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Nadwórna 24 lutego 1878.

(1903 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 11768/77. C. k. Sąd powiatowy w Haliczu celem zaspokojenia należytości Salamona Judenfreunda w sumie 85 złr. w. a. z pn. wypisuje niniejszem publiczną licytacyę gospodarstwa gruntowego w Hanusowcach pod kons. Nr. 35 położonego dłużnika Josypa Perkułaba własnego, ciała tabularnego niestanowiącego w 3 terminach: dnia 10 kwietnia 1878, dnia 2 maja 1878 i dnia 23 maja 1878 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania jest suma 220 złr. w. a. Wadium wynosi 22 złr. w. a. Akt oszacowania i warunki licytacyjne można w registraturze tusądowej przejrzeć.

Halicz dnia 24 Grudnia 1877.

Obwieszczenie relicytacyi.

Celem wydzierżawienia folwarków Uszew & Biesiadki w obrębie państwa fund. relig. Jszewskiego na czas od 24 czerwca 1878 do końca października 1885, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1878 r. w c. k. gal dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie publiczna relicytacya za pomocą ofert pisemnych.

Dobra funduszu religijnego	Gmina	Folwark	Przestrzeń gruntów dzierżawnych: ogrodów	gruntów ornych	łąki	pastwisko	ziemi nieurodzajnej	Cena wywołania czynszu jednorocznego	
			Hektarów					zł.	
Uszew	Uszew	Uszew	0.812	124.290	15.268	1.700	1.0251	1600	—
	Biesiadki	Biesiadki	—	48.026	1.976	6.352	0.377	300	—

Główne warunki relicytacyi i dzierżawy.

1. Czas od 1 lipca 1885 do 31 października 1885 liczy się jako cały rok dzierżawny, kres dzierżawy trwa przeto pełnych 8 lat.

2. Czynsz dzierżawny za czas od 1 lipca 1878 do 30 czerwca 1885 spłacać należy w ównych ratach kwartalnych z góry, zaś za czas od 1 lipca 1885 do 31 października 1885 v dwóch równych dnia 31 lipca i 31 października 1885 zapadających ratach.

3. Kaucyę dzierżawną złożyć należy w wysokości półrocznego czynszu dzierżawnego wystawić dokument kaucyjny sądownie lub lub notaryalnie legalizowany.

4. Kaucyę hipotekarną wyklucza się.

5. Dzierżawcy nieprzyznaje się zniżenia lub opustu czynszu pod żadnym warunkiem, dzierżawca zrzeka się zastosowania środków prawnych z § 934 ust. cyw. z tytułu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

6. Licytacya odbędzie się za pomocą pisemnych ofert które mają zawierać wadyum 0 proc. ceny ofiarowanej okres, przedmiot dzierżawy, imię i nazwisko, tudzież miejsce stałego zamieszkania oferenta i ofiarowaną cenę liczbami i słowami. Oferty mają dalej zawierać oświadczenie oferenta że mu warunki licytacyi i dzierżawy dokładnie są znane i że się m bezwarunkowo poddaje.

Oferty oznaczone zewnątrz, jako oferty na dzierżawę folwarków w Uszowi i Biesiadkach wnieść należy do c. k. dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie, najdalej do dnia 29 kwietnia 1878 godziny 10 rano.

7. Skarb zastrzega sobie prawo wolnego wyboru między oferentami bez względu na wysokość ofiarowanego czynszu dzierżawnego.

8. Akt licytacyjny obowiązuje dzierżawcę od chwili wniesienia oferty, zaś skarb od dnia doręczenia zawiadomienia dzierżawcy, że oferty jego przyjęte i dzierżawca zrzeka się odwołania ceny podanej jako też terminów w §. 862 p. ust. cywilna postanowionych co do przyjęcia przyrzeczenia.

Resztę warunków można przejrzeć w c. k. gal. dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie, lub w c. k. zarządzie lasów i domen w Uszwi.

C. k. dyrekcya lasów i domen

Bolechów dnia 28 marca 1878.

Relicitations - Kundmachung.

Behufs Verpachtung der im Bereiche der Religionsfondsherrschaft Uszew gelegenen Meierhöfe in Uszew und Biesiadki auf die Dauer vom 24 Juni 1878 bis inclusive 31ten October 1885 wird am 29 April 1878 eine schriftliche Offertverhandlung bei der k. k. Forst- und Domänen-Direction in Bolechów abgehalten werden.

Herrschaft	Gemeinde	Meierhöfe	Grundarea: Gärten	Aecker	Wiesen	Hutweiden	Bauarea u. unproductives Land	Ausrufspreis des einjährigen Pachtschillings	
			Hecktar					fl.	
Uszew	Uszew	Uszew	0.812	124.290	15.268	1.700	1.0251	1.600	—
	Biesiadka	Biesiadka	—	48.026	1.976	6.352	0.377	300	—

Die wesentlichen Licitations und Pachtbedingniße:

1. Die Zeit vom 1 Juli 1885 bis 31 October 1885 wird als ein volles Pachtjahr angesehen; die Pachtdauer umfaßt daher acht volle Jahre.

2. Der Pachtschilling ist für die Zeit vom 1 Juli 1878 bis 30 Juni 1885 in anticipativen gleichen Quartalsraten, hingegen von 1 Juli 1885 bis 31 October 1885, in zwei gleichen am 1 Juli und am 31 October 1885 fälligen Raten zu berichtigen.

3. Die Pacht-Caution ist in der Höhe des halbjährigen Pachtschillings zu erlegen, und darüber eine notariell oder gerichtlich legalisirte Vidmungsurkunde auszustellen.

4. Die Hypothekar-Kaution ist ausdrüklich ausgeschlossen.

5. Dem Pächter wird unter keiner Bedingung eine Pachtzinsermässigung oder ein Pachtzinsnachlaß zugestanden, und der Pächter verzichtet ausdrücklich auf das im § 934 a. b. G. B. erwähnte Rechtsmittel wegen Verkürzung über die Hälfte.

6. Die Verhandlung wird mittelst schriftlicher Offerte stattfinden, welche mit einem Vadium in der Höhe von 10 prc. des angebetonen Pachtschillings belegt sein müssen, die Pachtperiode, den Pachtgegenstand, den Vor- und Zunamen des Offerenten, sowie dessen ständiger Wohnsitz und den offerirten Anbot in Ziffern und Worten ausgedrükt enthalten sollen. Die Offerten müssen ferner die ausdrükliche Erklärung des Offerenten enthalten, daß im die Lizitations- und Pachtbedingnisse genau bekannt sind, und daß er sich derselben unbedingt unterzieht. Die mit der Aufschrift „Oferte zur Ofertverhandlung für die Pachtung des Meierhofes in Uszew und Biesiadki“ versehenenen Oferten, sind bei der galizischen k. k. Forst und Domänen Direction in Bolechów spätestens bis 29 April 1878, 10 Uhr Vormittags zu überreichen.

7. Das Aerar behält sich die freie Wahl zwischen den Oferenten vor, ohne Rüksicht auf die Höhe des offerirten Pachtschillings.

8. Der Lizitations Akt ist für die Pächter vom Augenblicke des eingebrachten Oferts, für den Pachtgeber hingegen vom Tage der Zustellung des Bescheides an den Pächter, daß sein Ofert angenommen worden ist rechts verbindlich.

Der Pächter verzichtet ausdrüklich auf Rücknahme des angebotenen Pachtschillings, so wie auf die im § 862 a. b G. B. festgesetzten Termine zur Annahme des Versprechens.

Die übrigen Bidingnisse können hieramts, oder bei der k. k. Forst-Verwaltung in Uszew eingesehen werden.

K. k. Forst und Domänen Direction.

Bolechów am 28 März 1878.

Obwieszczenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia przysługującego funduszowi religijnemu Uszewskiemu prawa wyrobu i wyłącznego wyszynku trunków propinacyjnych w Siedliskach Jezuickich na czas od 1 października 1878 do końca września 1883, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1878 w c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie publiczna licytacya zapomocą ofert pisemnych.

Główne warunki licytacyi i dzierżawy:

1. Czynsz dzierżawny opłacać należy w równych miesięcznych ratach z góry.

2. Kaucyę dzierżawną złożyć należy w wysokości półrocznego czynszu dzierżawnego w dniach 14. wraz z dokumentem kaucyjnym notaryalnie lub sądownie legalizowanym; kaucyi hipotekarnej nie przyjmuje się.

3. Opustu lub zniżenia czynszu pod żadnym warunkiem nie dozwala się i dzierżawca zrzeka się zastosowania środków prawnych z § 934 ust. cyw. z tytułu ukrzywdzenia nad połowę wartości.

4. Licytacya odbędzie się za pomocą pisemnych ofert, które zawierać mają wadyum 10 proc. ceny ofiarowanej, okres, przedmiot dzierżawy, czynsz ofiiarowany liczbami i słowami, miejsce stałego zamieszkania, dalej wyraźne oświadczenie, że oferentowi warunki dzierżawy i licytacyi dokładnie są znane i że się takowym bezwarunkowo poddaje. Oferty oznaczone jako „oferty na dzierżawę prawa propinacyi w Siedliskach“ wnieść należy najdalej do dnia 29 kwietnia 1878 do godziny 10 przed południem do c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie.

5. Akt licytacyi obowiązuje oferenta od chwili wniesienia oferty, fundusz religijny zaś od dnia doręczenia zawiadomienia dzierżawcy, że ofertę jego przyjęto i oferent zrzeka się odwołania ceny podanej, jako też terminu w §. 862 ust. cyw. ustanowionych co do przyjęcia przyrzeczenia.

6. C. k. galic. Dyrekcya zastrzega sobie prawo wolnego wyboru co do osoby oferenbez względu na wysokość czynszu ofiarowanego.

7. Z dzierżawą w mowie będącego przedmiotu połączone jest użytkowanie dwóch hektarów gruntów ornych i zabudowań karczemnych.

8. Cena wywoławcza czynszu jednorocznego wynosi 200 zł. w. a.

Resztę warunków można przejrzeć w c. k. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie jako też w c. k. Zarządzie lasów i domen w Uszwi.

C. k. galicyjska Dyrekcya lasów i domen

Bolechów dnia 28 marca 1878.

Lizitations - Kundmachung.

Behufs Verpachtung des der Religionsfonds-Herschaft Uszew in Siedliska Jezuickie zustehenden Rechtes der Erzeugung und des ausschließlichen Ausschank-Rechtes geistiger Getränke auf die Zeit vom 1 Oktober 1878 bis 30 September 1883 wird am 29 April 1878 bei der k. k. galiz. Forst- und Domaenen Direktion zu Bolechów eine schriftliche Offertverhandlung abgehalten werden.

Wesentliche Pacht- und Licitationsbedingungen.

1. Der Pachtzins ist in antizipativen gleichen monatlichen Raten einzuzalen.

2. Die Pachtkaution ist in der Höhe des halbjährigen Pachtzinses baar oder in oesterreichischen Werthpapieren zu erlegen und darüber eine notariell aber gerichtlich legalisirte Widmungsurkunde auszustellen. Hypothekar-Kautionen sind ausgeschloßen.

3. Pachtzinsnachlaße und Pachtzinsermäßigungen werden unter keinen Bedingungen bewilligt und der Pächter verzichtet ausdrücklich auf das im § 934 a. b. G. B. erwähnte Rechtsmittel wegen Verkürzung über die Hälfte.

4. Die Verhandlung wird mittelst schriftlicher Offerte stattfinden, welche mit einem Vadium in der Höhe von 10 prc. des angeboteten Pachtschillings belegt sein müßen, den Vor nnd Zunamen, sowie dessen ständigen Wohnsitz, die Pachtdauer, das Pachtobjeckt den angebotenen Pachtzins in Ziffern und Buchstaben, ferner die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß dem Offerenten die Pacht- und Lizitationsbedingungen genau bekannt sind und daß er sich denselben unbedingt unterzieht. Die mit der Aufschrift „Offerte zur Offertverhandlung vom 29 April 1878 für die Propinationsgerechtsame in Siedliska“ versehene Offerte, sind längstens bis 29 April 1878 um 10 Uhr Vormittags bei der k. k. galiz. Forst- und Domaenen Direktion in Bolechów zu überreichen.

5. Der Lizitationsakt ist für den Offerenten vom Augenblicke des eingebrachten Offerts, für den Pachtgeber hiengegen vom Tage der Zustellung des Bescheides an den Pächter, daß sein Offert angenommen worden ist, rechtsverbindlich.

6. Der Pächter verzichtet ausdrücklich auf Rücknahme des angebotenen Pachtschillings sowie auf die im § 862 a. b. G. B. festgesetzten Termine zur Anname des Versprechens.

7. Die k. k. galiz. Forst- und Domaenen Directtion behält sich das Recht der freien Wahl unter den Offerenten vor, ohne Rücksicht auf die Höhe des angebotenen Pachtzinses.

8. Mit der Pachtung des obigen Gegenstandes ist die Benützung den dazu gehörigen Wirths- und Einkehrhauses ferner zweier Hektare Grundstücke verbunden.

9. Der Ansrufspreis des einjährigen Pachtzinses beträgt 200 fl. ö. W.

Die übrigen Bedingungen können bei der k. k. galiz. Forst- und Domaenen Direktion in Bolechów oder bei der k. k. Forst- und Domaenen Verwaltg. in Uszew eingesehen werden.

K. k. galizische Forst- und Domaenen Directtion.

Bolechów, am 28 März 1878.

Obwieszczenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia folwarku „Siedliska Jezuickie“ w obrębie państwa funduszu religijnego Uszewskiego na czas od 1 października 1878 do końca września 1887 odbędzie się dnia 29 kwietnia 1878 r. w c. k. gal. dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie publiczna licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Dobra funduszu religijnego	Gmina	Folwark	Przestrzeń gruntów dzierżawnych: ogrodów	gruntów ornych	łąk	pastwisk	ziemi nieurodzajnej	Cena wywołania czynszu jednorocznego	
			Hektarów					zł.	ct.
Uszew	Siedliska	Siedliska	0.143	134.569	4.592	23.752	25.416	2000	—

Lizitations-Kundmachung.

Behufs Verpachtung des, im Bereiche der Religionsfonds-Herrschaft Uszew gelegenen Mayerhofes „Siedliska Jezuickie“ auf die Dauer vom 1 Oktober 1878 bis inclusive 30ten September 1887, wird am 29 April 1878 eine schriftliche Offertverhandlung bei der k. k. Forst- und Domaenen Directtion in Bolechów abgehalten werden.

Herschaft	Gemeinde	Mayerhof	Grundarea: Gärten	Aecker	Wiesen	Hutweiden	Bauarea u. unproductives Boden	Ausrufspreis des einjährigen Pachtschillings	
			Hektar					fl.	kr.
Uszew	Siedliska	Siedliska	0·143	134·569	4·592	23.752	25.416	2000	—

Główne warunki licytacyi i dzierżawy.

1. Czynsz dzierżawny spłacać należy w ratach kwartalnych z góry.

2. Kaucyę dzierżawną złożyć należy w wysokości półrocznego czynszu dzierżawnego wystawić dokument kaucyjny sądownie lub notaryalnie legalizowany.

3. Kaucyę hipotekarną wyklucza się.

4. Dzierżawcy nie przyznaje się zniżenia lub opustu czynszu pod żadnym warunkiem, i dzierżawca zrzeka się zastosowania środków prawnych z §. 934 ust. cyw. z tytułu pokrzywdzenia nad połowę wartości.

5. Licytacya odbędzie się za pomocą pisemnych ofert, które mają zawierać wadyum 10 proc. ceny ofiarowanej, okres i przedmiot dzierżawy imię i nazwisko, tudzież miejsce stałego zamieszkania oferenta i ofiarowaną cenę liczbami i słowami. Oferty mają dalej zawierać oświadczenie oferenta, że mu warunki licytacyi i dzierżawy dokładnie są znane i że im się bezwarunkowo poddaje. Oferty oznaczone zewnątrz jak oferty na dzierżawę folwarku w Siedliskach, wnieść należy do c. k. dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie najdalej do dnia 29 kwietnia 1878 godziny 10 rano.

6. Skarb zastrzega sobie prawo wolnego wyboru między oferentami bez względu na wysokość ofiarowanego czynszu dzierżawnego.

7. Akt licytacyjny obowiązuje dzierżawcę od chwili wniesienia oferty, zaś skarb od dnia doręczenia zawiadomienia dzierżawcy, że ofertę jego przyjęto, i dzierżawca zrzeka się odwołania ceny podanej jako też terminów w §. 862 p. ust. cyw. postanowionych co do przyjęcia orzeczenia.

Resztę werunków można przejrzeć w c. k. galic. Dyrekcyi lasów i domen w Bolechowie lub w c. k. zarządzie lasów domen w Uszni.

C. k. galicyjska dyrekcye lasów i domen.

Bolechów dnia 28 marca 1878.

Die wesentlichen Licitations- und Pachtbedingnisse.

1. Der Pachtschilling ist in antizipativen Quartalsraten einzuzahlen.

2. Die Pacht-Caution ist in der Höhe des halbjährigen Pachtschillings zu erlegen und darüber eine notariell oder gerichtlich legalisirte Widmungs-Urkunde auszustellen.

3. Die Hypothekar Kaution ist ausdrücklich ausgeschlossen.

4. Dem Pächter wird unter keiner Bedingung eine Pachtzinsermäßigung oder ein Pachtzinsnachlaß zugestanden, und der Pächter verzichtet ausdrücklich auf das im § 934 a. b. G. B. erwähnte Rechtsmittel wegen Verkürzung über die Hälfte.

5. Die Verhandlung wird mittelst schriftlicher Offerte stattfinden, welche mit einem Vadium in der Höhe von 10 prc. des angebotenen Pachtschillings belegt sein müssen, die Pachtperiode den Pachtgegenstand den Vor- und Zunamen des Oferenten sowie dessen ständigen Wohnsitz und den offerirten Anboth in Ziffern und Worten ausgedrückt enthalten sollen Die Offerten müssen ferner die ausdrückliche Erklärnng des Offerenten enthalten, daß ihm die Lizitations und Pachtbedingniße genau bekannt sind, und daß er sich denselben unbedingt unterwirft. Die mit der Aufschrift „Offerte zur Ofertverhandlung für die Pachtung des Mayerhofes in Siedliska“ versehene Oferten sind bei der galiz. k. k. Forst- und Domaenen Direction in Bolechów spätestens bis 29 April 1878, 10 Uhr Vormittags zu überreichen.

6. Das Aerar behält sich die freie Wahl zwischen den Oferenten vor, ohne Rucksicht auf die Höhe des offerirten Pachtschillings.

7. Der Lizitationsakt ist für den Pächter vom Angenblicke des eingebrachten Oferts, für den Pachtgeber hingegen vom Tage der Zustellung des Bescheides an den Pächter, daß sein Ofert angenommen worden ist rechtsverbindlich. Der Pächter verzichtet ausdrücklich auf Rücknahme des angebotenen Pachtschillings, sowie auf die im § 862 a. b. G. B. festgesetzten Terminen zur Annahme des Versprechens.

Die übrigen Bedingnisse können hierorts, oder bei der k. k. Forstverwaltung in Uszew eingesehen werden.

K. k. galizische Forst- und Domaenen Direction.

Bolechów am 28 März 1878.

(1918 2—3) **Edykt.**

L. 17249. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Czajkowskiego, iż w skutek prośby towarzystwa wzajem. ubezp. w Krakowie na podstawie wekslu z daty Lwów 9 lutego 1877 na 327 złr. 80 ct. w. a. opiewającego, przeciw niemu pod dniem dzisiejszym do l. 17249 nakaz zapłaty o zapłacenie resztującej kwoty 137 złr. 64 ct. w. a. z pn. wydany i ustanowionemu kuratorowi adw. p. dr. Jamińskiemu doręczony został.

Lwów dnia 2 kwietnia 1878.

(1881 2—3) **Edykt.**

L. 3162. C. k. sąd powiatowy w Nisku czyni wiadomo, że Katarzyna z Nienajadłów Pawełkowa w Jeżowem dnia 9 marca 1871 zmarła z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 23 lutego 1871, do którego spadku według prawa jest powołany także syn Jędrzej Pawełek. Sąd nie znając miejsca pobytu tegoż, wzywa go, aby w przeciągu roku od daty tego edyktu zgłosił się w tymże sądzie i oświadczenie się za dziedzica wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili, i z kuratorem Janem Pawełkiem dla niego ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy

Nisko 23 marca 1878.

(1916 2—3) **Edykt.**

L. 17247. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym z życia i miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Czajkowskiego, iż w skutek prośby Towarzystwa wzajem. ubezp. w Krakowie na podstawie wekslu z daty Lwów 26 maja 1877 na 346 złr. w. a. opiewającego, przeciw niemu pod dniem dzisiejszym do L. 17247 nakaz zapłaty wydany i ustanowionemu kuratorowi adw. p. Drowi Jamińskiemu doręczony został.

Lwów dnia 2 kwietnia 1878.

(1911 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3289. C. k. Sąd powiatowy w Rudkach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi ogólnego roln. kredyt. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 582 złr. z pn., odbędzie się w budynku sądowym w dniach 24 kwietnia, 27 maja i 26 czerwca 1878 każdego razu o 10 godzinie przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod L. 37 w Rozdziałowicach położonej Iwana Kulisza własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1200 złr. w. a. wadyum kwota 120 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach będzie ta realność jedynie za cenę szacunkową lub powyżej takowej, przy trzecim zaś terminie także poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Reszta warunków licytacyjnych jakoteż wyciąg tabularny może być w registraturze przejrzany.

Rudki dnia 1 lutego 1878.

(1906 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 272. C. k. Sąd powiatowy w Lisku podaje do wiadomości, że w celu wydobycia należytości Salamona Odze w kwocie 84 zł. z pn. odbędzie się w tymże c. k. sądzie w dniach 1 maja, 29 maja i 26 czerwca 1878 zawsze o 11 godzinie rano a to przy pierwszych dwu terminach tylko nad lub za cenę szacunkową, przy trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej publiczna sprzedaż realności dłużnika Iwana Kaczmaryka pod Nr. 24 w Zasławiu położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej.

Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 500 złr. w. a.

Zakład 50 zł. w. a.

Inne warunki licytacyjne, tudzież akty opisania i oszacowania sprzedać się mającej realności w sądowej registraturze przejrzeć można.

Lisko 5 marca 1878.

(1912 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3735. C. k. Sąd powiatowy w Rudkach podaje do wiadomości iż celem, zaspokojenia pretensyi ogólnego roln. kredyt. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 800 złr. z pn. odbędzie się w budynku sądowym w dniach 24 kwietnia, 27 maja i 26 czerwca 1878 każdego razu o 10 godzinie przed południem przymusowa publiczna sprzedarealności pod L. 108 w Kupnowicach położonej Jana Ohle własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1600 złr. wadyum kwota 160 złr. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach będzie ta realność jedynie za cenę szacunkową lub powyżej takowej, przy trzecim zaś terminie także poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Reszta warunków licytacyjnych jakoteż wyciąg tabularny mogą być w registraturze przejrzane.

Rudki dnia 25 lutego 1878.

(1880 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 9453 C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie przedsięweźmie w dniach 11 kwietnia 1878, 9 maja 1878 i 13 czerwca 1878 o godzinie 10 przed południem publiczną sprzedaż realności l. 217 w Nadwórnie, dłużników Herscha i Gici Keischów własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie pretensyj Herscha Heimera 300 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 375 złr. a. w., wadyum 37 złr. 50 ct. w. a.

Bliższe warunki do przejrzenia w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 20 stycznia 1877.

(1768 3—3) **Edykt.**

L. 3862. Samborski c. k. sąd obwodowy, zawiadamia niewiadomą co do życia i miejsca pobytu Katarzynę ze Szumlańskich Witwicką, a względnie niewiadomych z imienia, życia i miejsca pobytu jej spadkobierców, że Marian Wacław dw. imion Mazaraki, dnia 5 marca 1878 do l. 3862 wniósł przeciw nim pozew o extabulacyę prawa zastawu sumy 200 złp. w stanie biernym części dóbr Witwica Dom. 61 pag. 41 n. 3 on. ciężącego i że pozew ten, doręczono ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi adwokatowi dr. Kohnowi, (którego zastępcą mianowano adwokata dr. Pawlińskiego) do uniesienia pisemnej obrony w 90 dniach.

Sambor dnia 12 marca 1878.

(1890 3—3) **Edykt.**

L. 12914. C. k. sąd powiatowy delegowany dla okolicy miasta Lwowa Sect. II. czyni wiadomo, iż na żądanie uprzyw. zakładu kred. włościańskiego w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 63 złr. 18 ct. a. w. z większej 200 złr. a. w. pochodzącej z odsetkami po 12 proc. od 12 lutego 1872 aż do dnia rzeczywistego zapłaty, tudzież dalszemi 3 proc. odsetkami od kwoty w należytem czasie nie uiszczonej, nakoniec na zaspokojenie kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 złr. 12 ct. austr. wal. przymusowa sprzedaż realności dłużników Macieja i Marcina Szostaków własnej w Basiówce, pod l. 36 położonej, w drodze publicznej licytacyi w dniu 7 maja 1878, w dniu 11 czerwca 1878 i w dniu 8 lipca 1878 każdym razem o godz. 10 w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 500 złr. a. w. a chęć kupienia mający złożyć ma 50 zł. a. w. jako wadyum w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo w listach zastawnych zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie wraz z kuponami nie zapadłemi według ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej uwidocznionego.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Lwów dnia 17 grudnia 1878.

(1878 3—3) **Edykt.**

L. 557. C k. sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 10 sierpnia 1877 l. 407 kopalnie nafty w Ropiance, Wilszni i Smerecznym do rozwiązania spółki p. p. Ignacego Łukasiewicza, Stanisława Glasura, Tytusa Trzecieskiego, Seweryna Smarzewskiego, Williama Stokera, Henryka Waltera i dr. Alojzego Altha należącej, wraz z wszystkiemi do tej kopalni nafty przez spółki nabytemi prawami, budynkami, maszynami, narzędziami, przyrządami i studniami, tudzież na zaspokojenie już przyznanych kosztów sporu i egzekucyjnych w kwotach 98 zł. 75 ct. i 164 zł. 13 ct. jako też teraźniejszych kosztów egzekucyi w kwecie 20 zł. 1 ct. w. a. przez publiczne licytacye w trzech terminach na dniu 10 maja, na dniu 31 maja i na dniu 14 czerwca 1878, zawsze o godzinie 10 przed południem w budynku c. k. sądu sprzedane zostaną.

Gdyby na pierwszych dwoch terminach cena szacunkowa osiągniętą nie została, kopalnie na trzecim terminie nawet i poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

Warunki licytacyi są następujące:

1. Cenę wywołania stanowi wypośrodkowana cena przy egzekucyjnym oszacowaniu wartość kopalni w kwocie łącznej 9653 zł. 79 ct. w. a.

2. Jako wadyum złoży chęć kupienia mający przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisarza sądowego licytacyę przeprowadzającego 10 proc. wypośrodkowanej przy oszacowaniu wartości kopalni w okrągłej sumie 970 zł. w. a., albo w gotówce albo w papierach publicznych państwowych, listach zastawnych towarzystwa kredytowego, banku hipotecznego, lub obligacyach indemnizacyjnych policzonych wedle kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, albo w reszcie w książeczkach kasy oszczędności.

Wadyum najwięcej ofiarującego będzie zatrzymane, reszcie zaś licytantom bezzwłocznie po przeprowadzeniu licytacyi zwrócone zostanie.

3. Byli wspólnicy zawiązanej spółki, mianowicie p. p. Ignacy Łukasiewicz, Stanisław Glasur, Tytus Trzecieski, Seweryn Smarzewski, William Stoker, Henryk Walter i masa rozbiorowa dr. Alojzego Altha uwolnieni są bezwarunkowo od składania wadyum i może każdy z nich bez wadyum kopalnie licytować i takowe na własność nabyć.

4. Najwyżej ofiarujący obowiązanym jest w dni 30 po prawomocności uchwały sądowej akt licytacyi do wiadomości przyjmującej, albo porozumieć się z wierzycielami którzy na licytowane kopalnie prawo zastawu uzyskali, względem pozostawienia na kopalni wierzytelności tychże, albo też wierzytelności te o ile na ich pokrycie ofiarowana cena kupna wystarczać będzie, zaspokoić i z tem w powyższym terminie sądowi się wykazać. jako też równocześnie możliwą nadwyżkę ceny kupna do depozytu sądowego złożyć poczem mu dekret własności wydanym, i on w fizyczne posiadanie i używanie sprzedanej kopalni na swe żądanie i własny koszt sądownie wprowadzonym będzie.

5. Należytość od przeniesienia własności poniesie nowonabywca z własnych funduszów sam też zaspokajać będzie począwszy od dnia wprowadzenia go w posiadanie fizyczne wszelkie podatki i należytości rządowe i gminne ze sprzedanej kopalni do zapłaty przypadające.

6. Gdyby nowonabywca któregokolwiek z wyżej poszczególnionych warunków w oznaczonym terminie niedopełnił, nastąpi na żądanie któregokolwiek z byłych wspólników lub wierzycieli relicytacya sprzedanej kopalni na jego koszt i szkodę, złożone przezeń wadyum a względnie gdyby się przy licytacyi który ze wspólników utrzymał, udział tegoż w rozwiązanej spółce przepada na rzecz reszty wspólników i wierzycieli, a on odpowiedzialnym będzie nadto całym swoim tak ruchomym jak nie ruchomym majątkiem za stratę w uzyskanej przy relicytacyi cenie kupna.

7. Akt opisania i oszacowania sprzedawanej niniejszej kopalni, i tejże części składowych przeglądnąć mogą chęć kupienia mający w tusądowej registraturze.

Dukla dnia 23 lutego 1878.

(1869 3—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 11948. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs w celu obsadzenia następujących posad:

1. Posady dyrektora krajowych szkół rolniczych w Dublanach, a zarazem profesora fachowego dla nauk rolniczych przy krajowej wyższej szkole rolniczej w Dublanach, który otrzyma wolne pomieszkanie, płacę roczną w kwocie 2000 zł, a. w., dodatek aktywalny w rocznej kwocie 360 zł. w. a., dodatek pięcioletni w kwocie 200 zł. w. a., i wynagrodzenie za zawiadywanie krajową szkołą parobków i dozorców gospodarskich w Dublanach w rocznej kwocie 200 zł. w. a.

2. Posad pięciu profesorów fachowych krajowej wyższej szkoły rolniczej w Dublanach, a mianowicie: dwóch profesorów dla nauk rolniczych, dwóch dla nauk przyrodniczych, (jednego z obowiązkiem pełnienia funkcyi kierownika chemicznej stacyi doświadczalnej, drugiego zaś z obowiązkiem pełnienia funkcyi kierownika stacyi kontroli nasion w razie utworzenia takich stacyj w Dublanach) i jednego dla nauk matematycznych, z ktorych każdy otrzyma wolne pomieszkanie, płacę roczną w kwocie 1300 zł. w. a., dodatek aktywalny w kwocie 140 zł. a. w. i dodatek pięcioletni w kwocie 200 zł. a. w.

3. Posady nauczyciela fachowego dla nauk rolniczych przy krajowej szkole parobków i dozorców gospodarskich w Dublanach, który otrzyma wolne pomieszkanie, płacę roczną w kwocie 800 zł. w. a. dodatek aktywalny w rocznej kwocie 120 zł. w. a. i dodatek pięcioletni w kwocie 150 zł. a. w.

4. Posady nauczyciela pomocniczego (dla nauk ogólnie kształcących) przy krajowej szkole parobków i dozorców gospodarskich w Dublanach, który otrzyma wolne pomieszkanie, płacę roczną w kwocie 500 zł. w. a., dodatek aktywalny w rocznej kwocie 100 zł. w. a. i dodatek pięcioletni w kwocie 100 zł. w. a.

Wszyscy wyżej wymienieni funkcyonaryusze są urzędnikami krajowymi, a jako tacy tacy mają prawa i obowiązki, określone ustanową służby krajowej z dnia 26 czerwca 1866, o ile takowa do nich może być zastosowaną. Szczegółowe określenie praw i obowiązków Dyrektora i grona nauczycieli krajowych szkół rolniczych w Dublanach, mieszczą w sobie regulamina tychże szkół.

Chcący się ubiegać o posady powyższe winni wykazać dokładną znajomość języka polskiego, a nadto przedłożyć Wydziałowi krajowemu: 1, metrykę urodzenia, 2. krótki życiorys, 3. świadectwa udowadniające kwalifikacyę do zajmowania posady, o którąkompetują.

Podania wnieść należy najdalej do 1go lipca r. b., obsadzenie posad zaś nastąpi z początkiem roku szkolnego 1878/9.

Z rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielk. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 19 marca 1878.

(1817 3—3) **Obwieszczenie.** L. 1557.

Za marnotrawcę uznanemu Wasylowi Pertrukowi włościaninowi z Nowosiółki kostiukowej nadaje się kuratora Wasyla Kuryka z Nowosiółki kostiukowej.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki 7 lutego 1878.

L. 1577. C. k. sąd powiatowy w Nisku czyni wiadomo, że na dniu 18 marca 1876 zmarł w Kamieniu Jędrzej Kutyła z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z dnia 1 lutego 1875, do którego spadku według ustawy jest powołana Maryanna Kutyłówna.

Sąd nieznając pobytu tejże, wzywa ją, aby w przeciągu roku jednego, od daty tego obwieszczenia zgłosiła się tu w sądzie i oświadczenie się za dziedzica wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z kuratorem Jędrzejem Rurakiem dla niej ustanowionym.

Nisko dnia 13 lutego 1878.

Doniesienia prywatne.

Sprawozdanie

pieniędzy zebranych i wydanych na ubogich chorych **we Lwowie** Towarzystwa Dam Dobroczynności

Św. Wincentego à Paulo.

Przychód roku 1877.

Panie Miłosierdzia	2284 zł.	90 ct.
Dobrodzieje Towarzystwa	1484 „	77 „
Kasa Oszczędności	400 „	— „
Procent z 3 listów indemnizacyjnych po 1000 złr.	141 „	74 „
Kwesty u Jezuitów i w Katedrze	163 „	— „
z puszki hr. Badeni i na kolei	180 „	99 „
	4456 zł.	24 ct.
pozostałych z r. 1876	71 „	90 „
Razem	4528 zł.	14 ct.
Rozchód	4370 „	72 „
zostaje w kasie	157 zł.	42 ct.

Rozchód 1877.

2906 kilogr. mięsa	1196 zł.	29 ct.
Krupy, mąka, chleb i sól	1701 „	1 „
Utrzymanie sióstr miłosierdzia	400 „	— „
Apteka	325 „	41 „
Wody mineralne i kąpiele	39 „	35 „
Pomieszkanie i odzież	458 „	98 „
Świeże mleko, wykupienie metryk, odwiezienie chorych do szpitalu	56 „	12 „
Drzewo	49 „	98 „
Kołacze i strucle	70 „	— „
Jednorazowe zapomogi	73 „	58 „
(1947) Razem	4370 zł.	72 ct.

Chorych było	639
Oddwiedzeń oddano im	1452
Małżeństwa sprostowano	5
Chrztów było	2
Nawrócenie	1
Olejem św. namaszczonych	21
Sakrament pokuty i ołtarza przyjęło	93
Darów nadzwyczajnych było	670 zł.

(1921 2—3) L. 1583/878.

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 1.369 zł. 37 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 1.600 zł. w. a. na hipotekę dóbr Balicze podróżne, Wyszpolszczyzna, Gruszeszczyzna i Sobolemszczyzna zwanych, w powiecie Żydaczowskim położonych, Klementyny z Rudnickich Broniewskiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1876 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielce tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

Le Lwowie dnia 27 marca 1878-

(1924 1—2) L. 1397.

Jarmark na konie.

Tegoroczny walny jarmark na konie w Rzeszowie, na Św. Wojciecha przypadający, rozpocznie się dnia 28 kwietnia 1878.

Co niniejszem Magistrat do publicznej wiadomości podaje.

Magistrat miasta.

Rzeszów dnia 28 marca 1878.

(1920 2—3) L. 1582/1778.

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie § 63 ustaw, kapitały 2037 zł. 15 kr. m. k. czyli 2139 zł. 11½ ct. w. a. 1679 zł. 82 ct. i 21203 zł. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 3800 zł. m. k., 2000 zł. i 21400 zł. w. a. na hipotekę dóbr Dzieduszyce małe w powiecie żydaczowskim położonych, p. Piotra Gołaszewskiego własnych z tego Towarzystwa wypożyczonych z dniem 1 lipca 1876 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie dnia 17 marca 1878.

Z drukarni W. Łozińskiego, ul. Czarneckiego, dom Wernera, l. 12.